Historian's Office Library

The Church of Jesus Christ
of Latter-day Saints

Vault
~~AJ~~
M230.4 ~~M230.4~~
J361cD J361cD
1860 ~~1860~~

1861.

ANDREW JENSON'S PRIVATE LIBRARY

[illegible]

Catechismus for Børn,

fremstillende de

vigtigste Lærdomme

i

Jesu Christi Kirke af Sidste-Dages Hellige.

Af Ældste **John Jaques.**

„Saafremt som Forældre i Zion eller i nogen af dens organiserede Staver have Børn, og ikke undervise dem i Lærdommen om Omvendelse, Tro paa Christum, den levende Guds Søn, og Daab og den Hellig-Aand ved Haandspaalæggelse, til de ere otte Aar gamle, skal Synden være paa Forældrenes Hoveder; thi dette skal være en Lov for Zions Indvaanere, og i alle dens Staver, der blive organiserede. — — — Og de skulle ogsaa lære deres Børn at bede og at vandre retskaffent for Herren." (Pagtens Bog, Side 114, 4.)

Oversat fra Engelsk.

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af John Van Cott.

Trykt hos F. E. Bording.

1860.

ANDREW JENSON'S
PRIVATE LIBRARY

Indhold.

1ste. Capitel.

Side.

Navn. — Fødsel. — Velsignelse. — Daab. — Haandspaalæggelse. — Pligt imod Gud, Forældre og Medmennesker. . . 1.

2det Capitel.

Kundskab om Gud . . . . 3.

3die Capitel.

Aabenbaringer fra Gud til Mennesket . . 5.

4de Capitel.

Om flere Guder . . . . 11.

5te Capitel.

Guds Person, Væsen og Egenskaber . . . 15.

6te Capitel.

Menneskets Slægtskabsforhold til Gud. — Aandernes Forudtilværelse. — Fornuftvæsnernes Opdragelse, Udvikling og Fuldkommenhed . . . . 19.

7de Capitel.

Raadet i Himmelen. — Lucifers Opstand. — Jordens Skabelse eller Organisation . 23.

8de Capitel.

Syndefaldet. . . . . 31.

1052

9de Capitel. Side.
Gjenløsning fra Faldet . . . . 37.

10de Capitel.
Tro. — Omvendelse . . . . 41.

11te Capitel.
Daab. . . . . 44.

12te Capitel
Den Hellig-Aand . . . . 50.

13de Capitel.
Den hellige Nadvere . . . . 57.

14de Capitel.
Christi Kirke . . . . 63.

15de Capitel.
De ti Bud . . . . 68.

16de Capitel.
Viisdomsordet . . . . 74.

17de Capitel.
Præstedømmet. — Kirkens Organisation. . 79.

18de Capitel.
Tidernes Fyldes Huusholdning . . . . . 94.

1ste Capitel.

Navn. — Fødsel. — Velsignelse. — Daab. — Haandspaalæggelse. — Pligt imod Gud, Forældre og Medmennesker.

(Spørgsmaalene og Svarene Nr. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, maae bruges efter Omstændighederne.)

1. Sp. Hvad er dit Navn?

Sv. — —.

2. Sp. Hvem gav Dig det Navn?

Sv. Min Fader og Moder, og det blev bekræftet paa mig, da jeg blev velsignet af Kirkens Ældster.

3. Sp. Paa hvad Dag, i hvad Maaned og i hvilket Aar er Du født?

Sv. Paa den — Dag i — Maaned i Herrens Aar —.

4. Sp. I hvad By og Land er Du født?

Sv. I Byen — i —.

5. Sp. Paa hvad Dag og i hvad Maaned og Aar blev Du velsignet?

Sv. Paa den — Dag i — Maaned i Herrens Aar —.

6. Sp. I hvilken Green og Conference blev Du velsignet?

Sv. I — Green i — Conference.

7. Sp. Hvem udtalte Velsignelsen over Dig?

Sv. Ældste —.

9de Capitel. Side.
Gjenløsning fra Faldet . . . . 37.

10de Capitel.
Tro. — Omvendelse . . . . 41.

11te Capitel.
Daab. . . . . 44.

12te Capitel
Den Hellig-Aand . . . . 50.

13de Capitel.
Den hellige Nadvere . . . . 57.

14de Capitel.
Christi Kirke . . . . 63.

15de Capitel.
De ti Bud . . . . 68.

16de Capitel.
Viisdomsordet . . . . 74.

17de Capitel.
Præstedømmet. — Kirkens Organisation. . 79.

18de Capitel.
Tidernes Fyldes Huusholdning . . . . 94.

1ste Capitel.

Navn. — Fødsel. — Velsignelse. — Daab. — Haandspaalæggelse. — Pligt imod Gud, Forældre og Medmennesker.

(Spørgsmaalene og Svarene Nr. 1, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, maae bruges efter Omstændighederne.)

1. Sp. Hvad er dit Navn?
   Sv. — —.

2. Sp. Hvem gav Dig det Navn?
   Sv. Min Fader og Moder, og det blev bekræftet paa mig, da jeg blev velsignet af Kirkens Ældster.

3. Sp. Paa hvad Dag, i hvad Maaned og i hvilket Aar er Du født?
   Sv. Paa den — Dag i — Maaned i Herrens Aar —.

4. Sp. I hvad By og Land er Du født?
   Sv. I Byen — i —.

5. Sp. Paa hvad Dag og i hvad Maaned og Aar blev Du velsignet?
   Sv. Paa den — Dag i — Maaned i Herrens Aar —.

6. Sp. I hvilken Green og Conference blev Du velsignet?
   Sv. I — Green i — Conference.

7. Sp. Hvem udtalte Velsignelsen over Dig?
   Sv. Ældste —.

8. Sp. Er Du døbt?
Sv. —.
9. Sp. Naar blev Du døbt?
Sv. Paa den — Dag i — Maaned i Aaret —.
10. Sp. Hvem døbte Dig?
Sv. Ældste (eller Præst) —.
11. Sp. I hvilken Green og Conference af Kirken er Du døbt?
Sv. I — Green i — Conference.
12. Sp. Naar blev Du confirmeret som Medlem i Kirken ved Hænders Paalæggelse for den Hellig-Aands Gave?
Sv. Paa den — Dag i — Maaned i Aaret —.
13. Sp. Hvem gav Dig Haandspaalæggelse?
Sv. Ældste —.
14. Sp. Hvilke Pligter paahvile Dig?
Sv. Min Pligt mod Gud, mod mine Forældre og alle Mennesker.
15. Sp. Hvad er din Pligt mod Gud?
Sv. At elske ham af mit ganske Hjerte og at holde hans Befalinger.
16. Sp. Hvorfor skal Du elske Gud og holde hans Befalinger?
Sv. Fordi det er ved hans Magt og Godhed, at jeg er til og opholdes fra Dag til Dag.
17. Sp. Hvad er din Pligt mod dine Forældre?
Sv. At elske og adlyde dem.
18. Sp. Hvorfor skal Du elske og adlyde dine Forældre?
Sv. Fordi det er en Befaling fra Gud, og fordi de vare Midlerne til at bringe mig ind i Verden; de pleiede og fødte mig, medens jeg var Barn, og nu vedblive de at elske mig og forskaffe mig Føde, Klæder og Huusly. De vaage over mig,

naar jeg er syg, veilede mig, naar jeg er rask, og lære mig at være reenlig, net, flittig og ordentlig, saa at jeg, naar jeg bliver voxen, kan blive et nyttigt Menneske.

19. Sp. Hvad er Belønningen for Lydighed mod Forældre?

Sv. Et langt Liv med bestandig Naade og Velsignelse fra Gud, og evigt Liv og varig Lykke i den tilkommende Verden.

20. Sp. Hvad er Straffen for Ulydighed mod Forældre?

Sv. Et kort Liv og Guds bestandige Mishag og Forbandelse samt Elendighed i den tilkommende Verden.

21. Sp. Hvad er din Pligt mod alle Mennesker?

Sv. At elske dem og at omgaaes dem med Venlighed.

22. Sp. Hvorfor skal Du elske alle Mennesker og omgaaes dem venligt?

Sv. Fordi Gud har befalet det, og fordi alle Mennesker ønske at være lykkelige, og om de ikke elske hverandre og stræbe efter at være venlige mod hverandre, kunne de ikke være lykkelige. Derfor bør alle Mennesker elske hverandre, saa de kunne leve saa lykkeligt som muligt.

2det Capitel.

Kundskab om Gud.

1. Sp. Hvorledes lærer Du og alle Mennesker i Almindelighed, at der er en Gud til?

Sv. Paa tre Maader. For det Første ved Tradition, for det Andet ved Fornuft og for det Tredie ved Aabenbaring.

2. Sp. Hvorledes lære Menneskene ved „Tradition", at der er en Gud?

Sv. Forældre fortælle deres Børn, at der er en Gud, Børnene fortælle det atter til deres Børn, og saa fremdeles fra Forældre til Børn i Aarhundreder og Aartusinder. Paa denne Maade lære Menneskene ved Tradition, at der er en Gud til.

3. Sp. Hvorledes lære Menneskene ved „Fornuft", at der er en Gud?

Sv. De skue omkring dem og see Solen skinne om Dagen, men ikke om Natten; de see og føle de lange Dage og det varme Veir om Sommeren, og de korte Dage og det kolde Veir om Vinteren komme regelmæssigen; de see Regnen nedfalde og Frugterne og det Grønne paa Marken komme frem i sin Tid; og da disse Ting ikke kunne standses, ei heller Aarstiderne, i hvilke de komme, forandres af Menneskene, saa slutte de deraf, at der maa være et langt høiere Væsen end Mennesket, der regjerer og styrer alle Ting. Paa denne Maade lære Menneskene ved Fornuften, at der er en Gud til.

4. Sp. Hvorledes lære Menneskene ved „Aabenbaring", at der er en Gud?

Sv. Gud aabenbarer sig selv for Menneskene, eller ogsaa sender han dem Engle, der have større Magt, Kundskab og Herlighed end Menneskene, eller han taler til dem med sin egen Røst fra Himlene eller han giver dem Drømme og Syner. Paa denne Maade lære Menneskene ved Aabenbaring, at der er en Gud til.

5. Sp. Paa hvilken Maade lære Menneskene bedst, at der er en Gud?

Sv. Ved Aabenbaring. Tradition og Fornuft give ubestemte og utilfredsstillende Begreber om Gud, hans Væsen og Egenskaber. Ved Aabenba-

ring alene kan en nøiagtig og tilfredsstillende Kundskab erholdes.

3die Capitel.

Aabenbaringer fra Gud til Mennesket.

1. Sp. Har Gud givet mange Aabenbaringer til Menneskene?

Sv. Ja en stor Mængde.

2. Sp. Hvor have vi nogen Beretning om, at han har gjort saaledes?

Sv. I Bibelen, Mormons Bog, Lærdommens og Pagtens Bog, og andre Skrifter, udgivne af Jesu Christi Kirke af Sidste=Dages Hellige.

3. Sp. Nævn een af de Aabenbaringer, der ere optegnede i det Gamle Testamente.

Sv. Herren aabenbarede sig for Abraham og talede med ham, som naar en Mand taler med en anden. (1 Moseb. 18, 1=5.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Og Herren aabenbaredes for ham i Mamre Lunde, og han sad i sit Pauluns Dør, der Dagen var heed. Og han opløftede sine Øine og saae, og see, tre Mænd stode for ham; og der han saae dem, løb han mod dem fra sit Pauluns Dør, og bøiede sig til Jorden. Og han sagde: Min Herre! Kjære, dersom jeg haver fundet Naade for dine Øine, da gak ikke din Tjener forbi. Kjære, lad hen es liot Vand og toer Eders Fødder, og hviler Eder under det Træ. Og jeg vil hente en Mundfuld Brød, og vederqvæge Eders Hjerte, siden kunne

I gaae længere; thi derfor gik I over til Eders Tjener; og de sagde: Gjør saaledes, som Du haver sagt."

4. Sp. Er det berettet i det Gamle Testamente, at Herren har aabenbaret sig for flere Personer paa eengang?

Sv. Ja. Gud aabenbarede sig for Moses og mange af Israels Ældster. (2 Moseb. 24, 9-10.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Og Mose og Aaron, Nadab og Abihu og halvfjerdsindstyve af de Ældste i Israel stege op. Og de saae Israels Gud."

5. Sp. Kan Du erindre nogen anden Aabenbaring, omtalt i det Gamle Testamente?

Sv. Ja. Herren aabenbarede sig for Esaias. (Esaias 6, 1. 5.)

Fremsiig Skriftstedet.

„I det Aar, der Kong Usia døde, da saae jeg Herren sidde paa en høi og ophøiet Throne, og hans Følge opfyldte Templet. — — — Da sagde jeg: Vee mig; thi jeg maa visseligen udryddes, thi jeg haver urene Læber, og boer midt iblandt et Folk, som haver urene Læber; thi mine Øine have seet Kongen, den Herre Zebaoth."

6. Sp. Er der nogen Beretning i det Nye Testamente om, at Gud har sendt en Engel til noget Menneske?

Sv. Ja. Herren sendte sin Engel til Zacharias, Johannes den Døbers Fader. (Luc. 1, 5. 11. 12.)

Fremsiig Skriftstedet.

„I Herodis, Judææ Konges Dage, var der en Præst ved Navn Zacharias — — — Men Herrens Engel aabenbaredes for ham, og stod ved

den høire Side af Røgelsealteret. Og da Zacharias saae ham, forfærdedes han, og Frygt faldt paa ham."

7. Sp. Omtaler det Nye Testamente, at Gud aabnede Himlene for Nogen?

Sv. Ja. Gud aabnede Himlene for Martyren Stephanus. (Ap. Gj. 7, 55-56.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Men som han var fuld af den Hellig-Aand, skuede han op imod Himmelen og saae Guds Herlighed, og Jesum staaende hos Guds høire Haand. Og han sagde: See, jeg seer Himlene aabnede, og Menneskens Søn staaende hos Guds høire Haand."

8. Sp. Er Stephanus den Eneste, der omtales i det Nye Testamente, som har seet Himlene aabne sig?

Sv. Nei. Andre have seet Himlene aabne sig for dem. Johannes den Aabenbarer saae dem aabne sig, da han var paa Øen Patmos. (Joh. Aabenb. 20, 11-12.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Og jeg saae en stor hvid Throne, og ham, som sad derpaa, for hvis Aasyn Himmelen og Jorden flyede; og der blev ikke fundet Sted for dem. Og jeg saae de Døde, Smaa og Store, staaende for Gud."

9. Sp. Er der nogen Beretning i Mormons Bog om, at Gud har aabenbaret sig for Menneskene?

Sv. Ja. Herren viste sig for Jareds Broder. (Ethers Bog 1, 8. Side 526.)

Fremsiig dette Sted.

„Og Herren sagde til ham: Troer Du de Ord, jeg vil tale? Og han svarede og sagde: Ja, Herre, jeg veed, at Du taler Sandheden; thi Du er en sanddru Gud og kan ikke lyve. Og da han havde sagt disse Ord, see, da viste Herren sig for ham og sagde: Fordi Du kjender disse Ting, er

Du gjenløst fra Faldet og er bragt tilbage til mig; derfor viser j.g mig for Dig."

10. Sp. Omtales det i Mormons Bog, at Gud aabenbarede sig for noget andet Menneske foruden Jareds Broder?

Sv. Ja. Gud gav en Aabenbaring til Lehi. (1 Nephi Bog 1, 4-5. Side 2.)

Fremsiig dette Sted.

„Og han gik hjem til sit eget Huus i Jerusalem; og han kastede sig paa sin Seng, thi han var udmattet af Aanden og de Ting, som han havde seet; og som han saaledes var udmattet af Aanden, blev han henrykt i et Syn, og han saae Himlene aabne, og han syntes, at han saae Gud siddende paa sin Throne, omgiven af Engleskarer uden Tal, som sang og priisede deres Gud. Og han saae En komme midt ud af Himmelen; og han saae, at hans Glands overgik Solens om Middagen; og han saae, ogsaa tolv Andre at følge ham, og deres Glands overgik Stjernernes paa Himmelen; og de kom ned og gik paa Jorden; og den første kom og stod foran min Fader og gav ham en Bog, og bød ham at læse."

11. Sp. Er der nogen Beretning i Mormons Bog om, at Gud gav nogen Aa.enbaring til flere Mennesker paa eengang.

Sv. Ja. Gud aabenbarede Jesum Christum for et stort Antal Nephiter. (Nephi 5, 3-4. Side 461.)

Fremsiig dette Sted.

„Og det skete, da de forstode Røsten, at de kastede deres Øine op igjen imod Himmelen; og see, de saae en Mand nedstige ud af Himmelen; og han var klædt i en hvid Kjortel, og han kom ned og stod midt iblandt dem, og hele Mængdens Øine vare vendte mod ham, og de turde ikke aabne deres Mund, den Ene til den Anden, og de vidste ikke,

hvad det havde at betyde; thi de tænkte, at det var en Engel, som viste sig for dem. Og det skete, at han udrakte sin Haand og talede til Folket, sigende: See, jeg er Jesus Christus, om hvem Propheterne vidnede, at han skulde komme til Verden.".

12. Sp. Er nogen Beretning given i andre af de Sidste-Dages Helliges Skrifter, om at Gud har aabenbaret sig for noget Menneske i vore Dage?

Sv. Ja. Herren og hans Søn Jesus Christus aabenbarede sig for Joseph Smith. (Joseph Smiths Levnetsløb, Skandinaviens Stjerne, 1. Aarg., Side 162.)

Fremsiig dette Sted.

„Jeg saae en Lysstøtte lige over mit Hoved, klarere end Solen, hvilken dalede gradviis ned indtil den faldt paa mig. Ikke saasnart saae jeg den, forend jeg følte mig befriet fra den Fjende, som holdt mig bunden. Da Lyset hvilede paa mig, saae jeg to Personer, hvis Skjønhed og Herlighed overgik al Beskrivelse, staaende over mig i Luften. Een af dem talede til mig, kaldte mig ved Navn og sagde, idet han pegede til den Anden: Denne er min elskelige Søn, hør ham."

13. Sp. Kan Du nævne andre Aabenbaringer, givne i vore Dage.

Sv. Ja. Johannes den Døbers Aabenbarelse for Joseph Smith og Oliver Cowdery. (Joseph Smiths Levnetsløb, Skand. Stjerne 2. Aarg., Side 60.)

Fremsiig dette Sted.

„Medens vi saaledes vare beskjæftigede med at bede og paakalde Herren, kom der et Sendebud ned fra Himmelen i en klar Sky, og efter at have lagt sine Hænder paa os, ordinerede han os, sigende: Paa Eder, mine Medtjenere, bekræfter jeg i Messiæ Navn Aarons Præstedømme, hvilket har Nøg=

lerne til Engles Betjening, og til Omvendelsens Evangelium, og til Daab i Vandet til Syndsforladelse; og dette skal aldrig blive borttaget fra Jorden, indtil Levi Sønner atter frembære Offer for Herren i Retfærdighed. — — — Det Sendebud, som ved denne Leilighed besøgte os og bekræftede dette Præstedømme paa os, sagde, at hans Navn var Johannes, den samme som i det Nye Testamente kaldes Johannes den Døber."

14. Sp. Ere disse alle de Aabenbaringer, givne i vore Dage, der ere anførte i de Sidste=Dages Helliges Skrifter?

Sv. Nei. Mange andre ere blevne givne i disse Dage, hvoraf mange findes i Lærdommens og Pagtens Bog; i een siges der, at Gud aabnede Himlene for Joseph Smith og Sidney Rigdon. (Pagtens Bog, Side 233, 3.)

Fremsiig dette Sted.

„Herren rørte ved vor Forstands Øine og de bleve opladte, og Herrens Herlighed omskinnede os; og vi saae Sønnens Herlighed hos Faderens høire Haand, og annammede af hans Fylde. Og vi saae de hellige Engle, og dem som ere herliggjorte for hans Throne, tilbedende Gud og Lammet, som tilbede ham i al Evighed. Og see, efter de mange Vidnesbyrd, der ere givne om ham, er dette, som vi give, det sidste af dem alle, nemlig at han lever; thi vi saae ham hos Guds høire Haand, og vi hørte Røsten vidne, at han er Faderens Eenbaarne."

4de Capitel.

Om flere Guder.

1. Sp. Er der meer end een Gud?

Sv. Ja, mange. (1 Cor. 8, 5.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Thi omendskjøndt der ere saakaldte Guder, være sig i Himmelen og paa Jorden, som det da hedder: Der ere mange Guder, og mange Herrer."

2. Sp. Skulle vi tilbede flere end een Gud?

Sv. Nei. For os er der kun een Gud, Menneskenes Fader og Jordens Skaber. (1 Cor. 8, 6; Matth. 4, 10.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Men for os er der kun een Gud, Faderen, af hvem alle Ting ere."

„Du skal tilbede Herren din Gud, og ham alene skal Du tjene."

3. Sp. Er Jesus Christus kaldet Gud?

Sv. Ja, ofte. (Joh. 1, 1. 14; 1 Tim. 3, 16; Mormons Bog, Mosias 8, 5. Side 179.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„I Begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. — — — Og Ordet blev Kjød, og boede iblandt os, og vi saae hans Herlighed, en Herlighed, som den Eenbaarnes af Faderen, fuld af Naade og Sandhed."

„Og uden Modsigelse stor er den Gudfrygtigheds Hemmelighed: Gud er aabenbaret i Kjød."

„Jeg ønsker, at I skulde forstaae, at Gud selv skal komme ned iblandt Menneskenes Børn, og skal igjenløse sit Folk; fordi han boer i Kjød, skal han kaldes Guds Søn."

4. Sp. Er den Hellig-Aand kaldet Gud?

Sv. Den er kaldet Guds Aand, og er eet med Gud. (1 Cor. 2, 11; 1 Joh. 5, 7; Pagtens Bog, 5te Forelæsning over Troen §§ 1. 2.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Saa veed og Ingen det, som er i Gud, uden Guds Aand."

„Thi de ere tre, som vidne i Himmelen: Faderen, Ordet og den Hellig-Aand; og disse tre ere eet."

„Guddommen — vi mene Faderen, Sønnen og den Hellig-Aand. — — — Disse tre ere eet; eller med andre Ord, disse tre udgjøre den store, mageløse, regjerende og høieste Magt over alle Ting; ved hvilken alle Ting bleve skabte og dannede, og disse tre udgjøre Guddommen og ere eet."

5. Sp. Hvorledes kan Faderen, Sønnen og den Hellig-Aand være eet?

Sv. De ere eet i Væsen og Egenskaber, men ikke i Substants.

6. Sp. Kan Du bevise dette af Skriften?

Sv. Ja. Jesus bad, at hans Disciple maatte være eet med ham, ligesom han var eet med Gud, hvilket de ikke kunde blive uden i Væsen og Egenskaber. (Joh. 17, 21-23; 1 Cor. 12, 12. 13; Ap. Gj. 4, 32.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Paa det de maae Alle være eet, ligesom Du, Fader! i mig, og jeg i Dig, at de og skulle være eet i os, at Verden kan troe, at Du haver udsendt mig. Og jeg haver givet dem den Herlighed, som Du haver givet mig, paa det de skulle være eet, ligesom vi ere eet, jeg i dem, og Du i mig, paa det de skulle være fuldkommede til eet."

„Thi ligesom Legemet er eet, og haver mange Lemmer, men alle Lemmer paa det ene Legeme, endog de ere mange, ere eet Legeme, saaledes ogsaa

Christus. Vi ere jo alle døbte i een Aand til at være eet Legeme, hvad enten vi ere Jøder eller Grækere, eller Trælle eller Frie; og vi have alle drukket af Kalken til at være den samme Aand."

„Men de Troendes Mængde havde eet Hjerte og een Sjæl."

7. Sp. Ere opstandne Væsner kaldte Guder?

Sv. Nogle af dem. Aabenbareren Johannes saa et hundrede og fire og fyrretyve Tusinde, som bleve kaldte Guder. (Aab. 14, 1.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Og jeg saae, og see, Lammet stod paa Zions Bjerg, og med det hundrede og fire og fyrretyveTusinde, som havde deres Faders Navn skrevet i deres Pander."

8. Sp. Hvem er Lammet?

Sv. Jesus Christus. (Joh. 1, 29.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Den anden Dag seer Johannes Jesum komme til sig, og siger: See det Guds Lam, som bærer Verdens Synd!"

9. Sp. Hvem er Jesu Christi Fader?

Sv. Gud. (Matth. 3, 16. 17.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Og da Jesus var døbt, steg han strax op af Vàndet. — — — Og see, da kom en Røst fra Himlene, som sagde: Denne er min Søn den Elskelige, i hvilken jeg haver Behagelighed."

10. Sp. Hvad var det for et Navn, som stod skrevet i Panderne paa de hundrede og fire og fyrretyve Tusinde, hvilke Johannes saae?

Sv. Gud.

11. Sp. Hvilke Andre kaldes Guder i Bibelen?

Sv. De, til hvem Guds Ord kommer. (Joh. 10, 34. 35.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Er der ikke skrevet i Eders Lov: Jeg haver

sagt: I ere Guder? Dersom han kalder dem Guder, til hvilke Guds Ord skete, og Skriften kan ikke rokkes."

12. Sp. Erindrer Du Nogen, som saaledes blev kaldet Gud?

Sv. Ja, Moses kaldtes en Gud for Pharao, Konge i Israel. (2 Moseb. 7, 1.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Og Herren sagde til Moses: See jeg haver sat Dig til en Gud for Pharao."

13. Sp. Hvorfor ere de, til hvem Guds Ord skeer, kaldte Guder?

Sv. Fordi de handle i Guds Sted paa Jorden som hans Tjenere, og ville, saafremt de blive trofaste, tilsidst blive Guder.

14. Sp. Ville alle Mennesker, der ere trofaste i alle Ting, tilsidst blive kaldte Guder?

Sv. Ja. Guds Navn vil blive skrevet i deres Pander. (Aab. 3, 12; 22, 4.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Den, som seirer, ham vil jeg gjøre til en Pille i min Guds Tempel, og han skal ikke ydermere gaae ud derfra; og jeg vil skrive min Guds Navn paa ham."

„Og hans Navn skal være i deres Pander."

15. Sp. Hvorfor ville de blive kaldte Guder?

Sv. Fordi de ville blive eet med Gud i alle Ting, og være ham liig. (1 Joh. 3, 2.)

Fremsiig Skriftstedet.

„I Elskelige! nu ere vi Guds Børn, og det er endnu ikke aabenbaret, hvad vi skulle vorde; men vi vide, at, naar han aabenbares, vi da skulle vorde ham lige; thi vi skulle see ham som han er."

5te Capitel.

Guds Person, Væsen og Egenskaber.

1. Sp. Hvad Slags Væsen er Gud?
Sv. Han er i et Menneskes Skikkelse.
2. Sp. Hvoraf veed Du dette?
Sv. Skriften erklærer, at Mennesket blev skabt i Guds Billede. (1 Moseb. 1, 26-27.)
Fremsiig Skriftstedet.
„Og Gud sagde: Lader os gjøre et Menneske i vort Billede efter vor Lignelse. — — —
Og Gud skabte Mennesket i sit Billede, han skabte det i Guds Billede; Mand og Qvinde skabte han dem."
3. Sp. Har Du noget yderligere Beviis for, at Gud er i et Menneskes Lignelse?
Sv. Ja. Jesus Christus var i et Menneskes Lignelse, og var paa samme Tid Guds Billede. (Ebr. 1, 3.)
Fremsiig Skriftstedet.
„Hvilken efterdi han er Herlighedens Afglands og hans Væsens udtrykte Billede, og bærer alle Ting med sin Kraftes Ord, saa gjorde han ved sig selv vore Synders Renselse, og satte sig hos Majestætens høire Haand i det Høie."
4. Sp. Siges der ikke, at Gud er en Aand?
Sv. Jo. Skriften siger saa. (Joh. 4, 24.)
Fremsiig Skriftstedet.
„Gud er en Aand, og de, som tilbede ham, skulle tilbede ham i Aand og Sandhed."
5. Sp. Hvorledes kan Gud saa være liig et Menneske?
Sv. Mennesket har en Aand, der er iført et Legeme, og Gud er af lignende Beskaffenhed.

6. Sp. Har Gud da et Legeme?

Sv. Ja, liig et Menneskes i Udseende. (1 Moseb. 32, 24. 28. 30; 2 Moseb. 24, 9-11.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Og Jacob blev tilbage for sig selv alene; og der brødes en Mand med ham indtil det dagedes. — — — Og han sagde: Dit Navn skal ikke fremdeles kaldes Jabob, men Israel; thi Du haver holdt Dig fyrsteligen med Gud og med Mennesker, og fik Overhaand. — — — Og Jacob kaldte Stedets Navn Pnuel; thi han sagde: Jeg haver seet Gud Ansigt til Ansigt og min Sjæl er frelst."

„Og Mose og Aaron, Nadab og Abihu, og halvfjerdsindstyve af de Ældste af Israel stege op. Og de saae Israels Gud; og det var under hans Fødder som en Gjerning af Saphir-Steen, og som Himmelen selv, naar den er klar. Og han lagde ikke sin Haand paa de Ypperste af Israels Børn; og de beskuede Gud, og aade og drak."

7. Sp. Er Guds Person meget herlig?

Sv. Ja, uendelig herlig. (2 Moseb. 24, 17; Hab. 3, 3.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Og Herrens Herligheds Anseelse var som en fortærende Ild, øverst paa Bjerget, for Israels Børns Øine."

„Gud kom fra Theman, og den Hellige fra Parans Bjerg. Sela. Hans Majestæt skjulte Himmelen, og hans Lov fyldte Jorden."

8. Sp. Er Gud allestedsnærværende?

Sv. Ja. Han er i alle Dele af Universet. (Jer. 23, 23-24; 1 Kong. 8, 27.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Er jeg kun en Gud nærved siger Herren, og ikke en Gud langt borte? — — — Er jeg ikke

den, som opfylder Himlene og Jorden? siger Herren."

„See Himlene og Himlenes Himle kunne ikke begribe Dig."

9. Sp. Hvis Gud er en Person, hvorledes kan han saa være allestedsnærværende?

Sv. Hans Person kan ikke være paa mere end eet Sted ad Gangen, men han er allestedsnærværende ved sin Hellig-Aand. (Pſ. 139, 7-8.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Hvor skal jeg gaae fra din Aand? og hvor skal jeg flye fra dit Ansigt? Dersom jeg farer op til Himmelen, da er Du der, og reder jeg min Seng i Helvede, see, da er Du der."

10. Sp. Seer Gud alle Ting?

Sv. Ja. Intet er skjult for hans Aasyn. (Pſ. 33, 13; Jer. 23, 24; Pearl of great Price, Side 5).

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Herren, han skuede af Himmelen, han saae alle Menneskenes Børn. Han saae ned af sit Sædes Bolig til alle Jordens Indbyggere."

„Mon Nogen kan skjule sig i saa lønlige Steder, at jeg, jeg ikke kan see ham?"

„Derfor kan jeg udrække mine Hænder og opholde Alt, hvad jeg har skabt; og mit Øie kan ogsaa gjennemskue det."

11. Sp. Veed Gud Alt, hvad der vedrører hans Hænders Gjerninger?

Sv. Ja. Intet kan undgaae hans Kundskab. (Ap. Gj. 15, 18; Pagtens Bog, Side 42, 10; Pearl of great Price, Side 8.)

Fremsiig disse Steder.

„Gud kjender fra Evighed alle sine Gjerninger."

„Han omfatter alle Ting."

„Der er ingen Gud foruden mig, og alle Ting ere udfoldede for mig, thi jeg kjender dem alle. — — Og alle Ting ere talte af mig, thi de ere mine, og jeg kjender dem."

12. Sp. Er Gud alviis?

Sv. Ja, hans Viisdom er langt større end Mennesket kan fatte. (Rom. 11, 33; Colosſ. 2, 3.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„O Rigdoms Dyb, baade paa Guds Viisdom og Kundskab! hvor uransagelige ere hans Domme og hans Veie usporlige!"

„I hvem alle Viisdommens og Kundskabens Skatte ere skjulte."

13. Sp. Er Gud almægtig?

Sv. Ja. Mægtigere end vi kunne begribe. (Dan. 2, 20; Es. 14, 27.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Velsignet være Guds Navn fra Evighed til Evighed; thi Viisdommen og Styrken er hans."

„Thi den Herrre Zebaoth haver raadslaget det, og hvo vil gjøre det til Intet? og hans Haand er udrakt, og hvo vil afvende den?"

14. Sp. Er Gud et sanddru, retfærdigt og retskaffent Væsen?

Sv. Ja, thi han kan hverken lyve eller synde. (Aab. 15, 3; Ps. 145, 17.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Retfærdige og sande ere dine Veie, Du, de Helliges Konge."

„Herren er retfærdig i alle sine Veie, og miskundelig i alle sine Gjerninger."

15. Sp. Er Gud barmhjertig?

Sv. Ja. Han er fuld af Barmhjertighed og Miskundhed. (Ps. 89, 15; Neh. 9, 17.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Miskundhed og Sandhed skulle gaae frem for dit Ansigt."

„Men Du er en Forladelsens Gud, naadig og barmhjertig."

16. Sp. Forandres Gud i sin Charakteer?

Sv. Nei. Han er et uforanderligt Væsen. (Mal. 3, 6; Jacob 1, 17.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Thi jeg Herren forandres ikke."

„Lysenes Fader, hos hvilken er ikke Forandring eller Skygge af Omskiftelse."

17. Sp. Gjentag Hovedindholdet af hvad Du har sagt angaaende Guds Væsen og Egenskaber.

Sv. Gud er et herligt Væsen i Menneskets Lignelse; han er allestedsnærværende; han seer og kjender alle Ting; han er fuld af Viisdom, Magt, Sandhed, Retfærdighed, Retskaffenhed og Naade, og han er et uforanderligt Væsen.

6te Capitel.

Menneskets Slægtskabsforhold til Gud. — Aandernes Forudtilværelse. — Fornuftvæsnernes Opdragelse, Udvikling og Fuldkommenhed.

1. Sp. I hvilket Slægtskabsforhold staaer Mennesket til Gud?

Sv. Alle Mennesker ere Guds Børn. (Es. 64, 7; Eph. 4, 6.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Men nu, Herre! Du er vor Fader; vi ere

Leret, og Du er vor Pottemager, og vi ere alle din Haands Gjerning."

„Een Gud og Alles Fader, som er over Alle, og ved Alle, og i Eder alle!"

2. Sp. Hvorledes kan Gud være alle Menneskers Fader, naar ethvert Menneske har en naturlig Fader paa Jorden?

Sv. Gud er Fader til alle Menneskers Aander. (Heb. 12, 9; Præd. 12, 7.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Have vi tilmed havt vore kjødelige Fædre til Optugtere og bevaret Frygt for dem, skulde vi da ikke meget mere være Aandernes Fader underdanige, og leve?"

„Og Støvet maa komme til Jorden igjen, som det var før, og Aanden maa komme til Gud igjen, som gav den."

3. Sp. Vare da alle Menneskers Aander til, førend de toge Legemer her paa Jorden?

Sv. Ja. De vare til i Aandeverdenen. (Jer. 1, 4. 5; Joh. 6, 62.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Og Herrens Ord skete til mig, sigende: For jeg dannede Dig i Moders Liv, kjendte jeg Dig, og før Du udkom af Moderen, helligede jeg Dig; jeg beskikkede Dig til en Prophet for Folkene."

„Hvad om I da saae at see, at Menneskenes Søn farer op, hvor han var før?"

4. Sp. I hvilken Hensigt ere Menneskenes Aander blevne sendte til Jorden for at paatage sig Legemer?

Sv. For at de kunne blive opdragne, og udviklede fuldkommengjorte, saa de kunne nyde en Fylde af Kundskab, Magt og Herlighed for bestandig, og saaledes tiltage i Guds Herredomme og Herlighed.

5. Sp. Hvormange Tilværelser skulle Fornuftvæsner, som blive Guder, gjennemgaae?

Sv. Tre store Tilværelser.

6. Sp. Hvilken er den første af disse?

Sv. Fornuftvæsnerne ere fødte som Aander — som Sønner og Døttre til Gud i Aandeverdenen, og Aanderne ere i Skikkelse af et Menneskes naturlige Legeme.

7. Sp. Hvilken er den anden Tilværelse?

Sv. Aanderne blive sendte til en eller anden Verden for at boe der og iføre sig dødelige Legemer for at blive mere fuldkommen bekjendt med Godt og Ondt, Glæde og Sorg, saa at deres Begreber om Glæde og Lykke kunne fuldkommes, og at de derved kunne blive istand til at skattere og nyde en Fylde af Velsignelse i al Evighed.

8. Sp. Hvilken er den tredie Tilværelse?

Sv. Efter at have nedlagt deres dødelige Legemer, formedelst Forkrænkelighed og Død, faae Aanderne Legemer, der ikke ere Døden underkastede, og de Aander, som have været deres himmelske Fader tro i deres første og anden Provestand blive ophøiede som Konger og Præster, og erholde Magt, Herredømme, Ære og Herlighed, i Lighed med hvad Gud besidder, i celestiale Verdener evindeligen.

9. Sp. Have Aanderne, medens de ere i Aandeverdenen, nogen Kundskab om den Prøve, gjennem hvilken de maae gaae, førend de naae til Fuldkommenhed?

Sv. Ja, de have et almindeligt Begreb om den. (Pearl of great Price, Side 24.)

Fremsiig dette Sted.

„Herren havde viist mig, Abraham, Fornuftvæsnerne, som vare organiserede før Verden blev, og blandt alle disse vare mange af de Ædle og Store; og Gud saae disse Sjæle, at de vare gode, og han stod midt iblandt dem og sagde: Disse vil jeg gjøre til Fyrster; thi han stod midt iblandt

dem, som vare Aander, og han saae, de vare gode; og han sagde til mig: Abraham, Du er een af dem; Du blev udvalgt, før Du blev født. Og der stod En iblandt dem, der var Gud liig, og han sagde til dem, der vare med ham: Vi ville gaae ned, thi der er Rum der, og vi ville tage af disse Materier og danne en Jord, hvorpaa disse kunne boe; og vi ville prøve dem dermed og see, om de ville gjøre alle Ting, hvadsomhelst Herren deres Gud skal befale dem; og de, der holde deres første Prøvestand, skulle forøges, og de, der ikke holde deres første Prøvestand, skulle ikke faae Herlighed i det samme Rige med dem, der holde deres første Prøve; og de, der holde deres anden Prøvestand, skulle Herlighed vorde tildeel evindeligen."

10. Sp. Glædede de Aander, som skulde tage Legemer paa denne Jord, sig over den Fremtid, der ventede dem, eller vare de bedrøvede?

Sv. De glædede sig og sang Sange tilsammen og raabte af Glæde. (Job 38, 4. 6. 7.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Hvor var Du, der jeg grundfæstede Jorden? Forkynd det, om Du haver Forstand. — — — Eller hvo lagde dens Hjørnesteen, da Morgenstjernerne sang tillige, og alle Guds Børn raabte af Glæde?"

11. Sp. Naar vi betragte disse store og herlige Sandheder, bør vi da bedrøves eller være glade, fordi vi nu leve i en Verden, hvor vi ere udsatte for at lide Hunger og Tørst, Elendighed, Pine og Død?

Sv. Vi bør være glade og fryde os, og vor Mund være fuld af Taksigelse og Priis til vor Fader i Himmelen for det Privilegium, han har skjenket os, at vi ere komne ind i denne Verden for at

kjende Godt og Ondt, og formedelst vor Trofasthed blive Guder, ligesom han selv er.

7de Capitel.

Raadet i Himmelen. — Lucifers Opstand. — Jordens Skabelse eller Organisation.

1. Sp. Efterat Aanderne, henhørende til denne Jord, vare avlede, hvad skete da?

Sv. Et stort Raad eller en Række af Raad, afholdtes i Himmelen, hvor det blev besluttet, at denne Jord skulde organiseres til et Opholdssted for Aanderne, medens de iførte sig Legemer; at hele Organisationsværket skulde fuldføres i syv Dage, eller Tidsperioder; og at paa den syvende Dag skulde Værket helliges og Dagen ligeledes. (Pearl of great Price, Side 25. 27.)

Fremsiig disse Steder.

„Og der stod En midt iblandt dem, der var Gud liig, og han sagde til dem, der vare med ham: Vi ville gaae ned, thi der er Rum der, og vi ville tage af disse Materier og danne en Jord, hvorpaa disse kunne boe; og vi ville prøve dem dermed og see, om de ville gjøre alle Ting hvadsomhelst Herren deres Gud skal befale dem; og de, der holde deres første Prøvestand, skulle forøges, og de, der ikke holde deres første Prøvestand, skulle ikke faae Herlighed i det samme Rige med dem, der holde deres første Prøve; og de, der holde deres anden Prøvestand, skulle Herlighed vorde tildeel evindeligen.

Og Herren sagde: Hvem skal jeg sende? Og En, der var liig Menneskens Søn, svarede: Her er jeg, send mig. Og en Anden svarede og sagde: Her er jeg, send mig. Og Herren sagde: Jeg vil sende den Første. Og den Anden bléb vred, og holdt ikke sin første Prøvestand, og paa den Dag fulgte Mange efter ham. Og da sagde Herren: Lader os gaae ned."

„Og saaledes ville vi fuldende Himlene og Jorden og alle deres Hærskarer. Og Guderne sagde iblandt sig selv: Paa den syvende Dag ville vi fuldende vort Arbeide, som vi have raadslaget om; og vi ville hvile paa den syvende Dag fra alt det Arbeide, vi have raadslaget om. Og Guderne fuldendte paa den syvenoe Dag, fordi de paa den syvende Dag vilde hvile fra al deres Gjerning, som de (Guderne) raadsloge iblandt sig selv at danne, og helligede den. Og saaledes var deres Bestemmelse paa den Tid, da de raadsloge iblandt dem selv at danne Himlene og Jorden."

2. Sp. Hvem var det der blev vred og ikke holdt sin første Prøvestand, fordi han ikke blev valgt?

Sv. Lucifer, Morgenrødens Søn. (Pagtens Bog, Side 234, 3.)

Fremsiig dette Sted.

„Og dette saae vi ogsaa og vidne, at en Guds Engel, der havde Myndighed for Guds Aasyn, men gjorde Oprør imod Guds eenbaarne Søn, hvem Faderen elskede, og som var i Faderens Skjød, blev nedstyrtet fra Guds og Sønnens Aasyn, og blev kaldet Fortabelse; thi Himlene græd over ham, han var Lucifer, en Morgenrødens Søn. Og vi saae, og see, han er falden! han er falden! ja selv en Morgenrødens Søn."

3. Sp. Hvad foreslog Lucifer at gjøre, hvis han blev sendt til Jorden?

Sv. Han foreslog at bringe alle Mennesker i Guds Herlighed, enten de holdt deres anden Prøve eller ikke, forudsat at Gud vilde give ham sin Herlighed. (Pearl of great Price, Side 13.)

Fremsiig dette Sted.

„Og jeg, den Herre Gud, talede med Moses og sagde: Satan, hvem Du befalede i min Eenbaarnes Navn, er den Samme, som var fra Begyndelsen, og han kom til mig sigende: Betragt mig, send mig; jeg vil være din Søn, og jeg vil forløse hele Menneskeslægten, saa at ikke een Sjæl skal fortabes, og jeg vil vissseligen gjøre det; derfor giv mig din Ære."

4. Sp. Hvad skete, da Lucifer fremlagde sit Forslag for Raadet?

Sv. Hans Forslag blev forkastet af Raadet, hvorefter Lucifer blev vred; og han, og de, der holdt med ham, gjorde Oprør, og bleve nedstyrtede fra Himmelen, og bleve Djævelen og hans Engle. (Pearl of great Price, Side 13. Pagtens Bog, Side 62, 10.)

Fremsiig disse Steder.

„Derfor, fordi Satan gjorde Oprør imod mig og søgte at tilintetgjøre Menneskets Handlefrihed, hvilken jeg, den Herre Gud, havde givet ham, og fordi jeg skulde give ham min egen Magt, ved min Eenbaarnes Magt, bevirkede jeg, at han blev kastet ned, og han blev Satan, ja Djævelen, al Løgnens Fader."

„Thi see Djævelen var før Adam, thi han stod op imod mig, sigende: Giv mig din Ære, hvilken er min Magt, og den Trediedeel af Himmelens Mangfoldighed vendte han bort fra mig,

formedelst deres Handlefrihed, og de bleve nedstødte og saaledes blev Djævelen og hans Engle til."

5. Sp. Hvad gjorde Raadet efter Lucifers og hans Medforbundnes Oprør?

Sv. Det besluttede, at Jordens Organisation o. s. v., skulde udføres efter Guds Villie. (Pearl of great Price, Side 25.)

Fremsiig dette Sted.

„Og Herren sagde: Lader os gaae ned; og de gik ned i Begyndelsen, og de organiserede og dannede (det vil sige Guderne) Himlene og Jorden. Og Jorden var, efter at den var dannet, øde og tom, fordi de ikke havde skabt Noget uden Jorden; og Mørket rugede over Afgrunden, og Gudernes Aand svævede over Vandene."

6. Sp. Blev Jorden oprindelig skabt af Intet?

Sv. Nei. De Elementer hvoraf den blev dannet, have altid været til. Det er umuligt, at Noget kan dannes af Intet. (Pearl of great Price, Side 25. Pagtens Bog, Side 212, 5.)

Fremsiig disse Steder.

„Vi ville gaae ned, thi der er Rum der, og vi ville tage af disse Materier, og danne en Jord, hvorpaa disse kunne boe."

„Elementerne ere evige."

7. Sp. Efterat Jorden var dannet, hvad skete da paa Skabelsens første Dag?

Sv. Lys blev frembragt og adskilt fra Mørket. (Pearl of great Price, Side 25.)

Fremsiig dette Sted.

„Og de (Guderne) sagde: Bliv Lys; og der blev Lys. Og de (Guderne) saae Lyset, og det var klart; og de adskilte Lyset, eller bevirkede, at det blev adskilt, fra Mørket; og Guderne kaldte Lyset Dag, og Mørket kaldte de Nat. Og det skete, at fra Aftenen til Morgenen kaldte de Nat, og fra

Morgenen til Aftenen kaldte de Dag; og dette var det første, eller Begyndelsen af det, som de kaldte Dag og Nat."

8. Sp. Hvad gjorde Guderne paa den anden Dag?

Sv. De gjorde en udstrakt Befæstning og adskilte Vandene. (Pearl of great Price, Side 25.)

Fremsiig dette Sted.

„Og Guderne sagde ogsaa: Der blive en udstrakt Befæstning midt imellem Vandene, og den skal stille imellem Vand og Vand. Og Guderne beordrede den udstrakte Befæstning saaledes, at den adskilte Vandene, som vare nedenfor den udstrakte Befæstning, fra Vandene, som vare ovenfor den udstrakte Befæstning; og det skete saa, ligesom de befalede. Og Guderne kaldte den udstrakte Befæstning Himmel. — — — Dette var den anden Gang, at der blev Nat og Dag."

9. Sp. Hvad gjorde Guderne paa den tredie Dag?

Sv. De samlede Vandene paa Jorden til eet Sted, og beredte Jorden til at frembringe Urter og Frugter. (Pearl of great Price, Side 25.)

Fremsiig dette Sted.

„Og Guderne befalede, sigende: Vandene under Himmelen samle sig til eet Sted, og Jorden fremkomme tør; og det skete saa, ligesom de befalede; og Guderne kaldte det Tørre Jord, og det samlede Vand kaldte de Hav; og Guderne saae, at de bleve adlydte. Og Guderne sagde: Lader os berede Jorden til at frembringe Græs, Urter, som give Sæd, Frugttræer, som bære Frugt efter sit Slags, hvis Sæd af sig selv frembringer sin egen Lighed paa Jorden; og det skete saa, ligesom de befalede. Og Guderne dannede Jorden, saa at den kunde frembringe Græs af dets egen Sæd, og Urterne, saa de

kunde frembringe Urter af deres egen Sæd, givende Sæd efter sit Slags; og Jorden til at frembringe Træer af deres egen Sæd, givende Frugt, hvis Sæd alene kunde frembringe af sit eget Slags; og Guderne saae, at de bleve adlydte. — — — Dette var den tredie Dag."

10. Sp. Hvad gjorde Guderne paa den fjerde Dag?

Sv. De dannede Lysene i Himlene til at skinne ved Nat og ved Dag. (Pearl of great Price, Side 26.)

Fremsiig dette Sted.

„Og Guderne organiserede Lysene i Himmelens udstrakte Befæstning, og lode dem gjøre Skilsmisse imellem Dag og Nat; og dannede dem til at være Tegn for Aarstider, for Dage og for Aar; og satte dem til at være Lys i Himmelens udstrakte Befæstning, til at lyse over Jorden; og det skete saa. Og Guderne organiserede de to store Lys, det store Lys til at regjere Dagen, og det lille Lys til at regjere Natten. Med det lille Lys satte de ogsaa Stjernerne; og Guderne satte dem i Himmelens udstrakte Befæstning til at lyse over Jorden, og til at regjere over Dagen og over Natten, og til at skille imellem Lyset og Mørket. Og Guderne vaagede over disse Ting, som de havde befalet, indtil de adløde. — — — Dette var den fjerde Dag."

11. Sp. Hvad gjorde Guderne paa den femte Dag?

Sv. De beredte Vandene, osv., saa at Fiske, Fugle og rørlige Dyr kunde frembringes. (Pearl of great Price, Side 26.)

Fremsiig dette Sted.

„Og Guderne sagde: Lader os berede Vandene til at frembringe mangfoldeligen rørlige Dyr,

som have Liv; og Fuglene, at de kunne flyve over Jorden i det aabne Himmelrum. Og Guderne tilberedte Vandene, saa at de kunde frembringe store Hvalfiske, og enhver levende Skabning, som bevæger sig, hvilke Vandet skulde frembringe i Overflødighed efter deres Slags; og enhver bevinget Fugl efter sit Slags. Og Guderne saae, at de vilde blive adlydte, og at deres Plan var god. — — — Dette var den femte Dag."

12. Sp. Hvad gjorde Guderne paa den sjette Dag?

Sv. De beredte Jorden til at frembringe Qvæg, Krybdyr og Markens vilde Dyr. (Pearl of great Price, Side 26.)

Fremsiig dette Sted.

„Og Guderne beredte Jorden til at frembringe levende Dyr efter sit Slags, Qvæg, Krybdyr og vilde Dyr paa Jorden efter deres Slags; og det skete saa, ligesom de havde sagt. Og Guderne dannede Jorden til at frembringe vilde Dyr efter sit Slags, og Qvæg efter sit Slags og allehaande Krybdyr paa Jorden efter sit Slags; og Guderne saae, at de vilde adlyde. — — — Dette var den sjette Dag."

13. Sp. Hvad gjorde Guderne paa den syvende Dag?

Sv. De plantede Edens Have paa Jorden med Urter og Træer, hvoriblandt Livsens Træ, og Kundskabens Træ paa Godt og Ondt, og satte Adam og Eva i Haven, og satte ligeledes de levende Dyr paa Jorden, og fuldendte og helligede Jordens Organisation. (Pearl of great Price, Side 27, 28.)

Fremsiig dette Sted.

„Og Guderne sagde til hverandre: Paa den syvende Dag ville vi ende vor Gjerning, som vi

have raadslaaet om; og vi ville hvile paa den syvende Dag fra al vor Gjerning, som vi have raadslaaet om. Og Guderne endte paa den syvende Dag, fordi de paa den syvende Dag vilde hvile fra al deres Gjerning, som de (Guderne) raadsloge om iblandt sig selv at danne, og helligede den. — — — Og Guderne plantede en Have i Eden mod Østen, og der satte de Manden, hvis Aand de havde iført Legemet, som de havde dannet. Og af Jorden lod Guderne fremvoxe ethvert Træ, der er behageligt for Synet og skikket til Føde; ogsaa Livsens Træ i Midten af Haven, og Kundskabens Træ paa Godt og Ondt. — — — Og Guderne sagde: Lader os gjøre en Hjælper for Manden, thi det er ikke godt for Manden at være alene; derfor ville vi gjøre ham en Hjælper. — — — Og der blev gjort en Hjælper for Adam."

14. Sp. Hvilket Herredømme blev Adam og Eva tildeel?

Sv. De fik Herredømme over alle Ting paa Jorden. (Pearl of great Price, Side 27.) Fremsiig dette Sted.

„Og Guderne sagde: Vi ville lade dem blive frugtbare og mangfoldige og opfylde Jorden og gjøre den sig underdanig, og have Herredømme over Havets Fiske og over Himmelens Fugle, og over hvert levende Dyr, som bevæger sig paa Jorden."

15. Sp. Hvilke Befalinger gaves til Adam og Eva?

Sv. De befaledes at være frugtbare og at formere sig og opfylde Jorden, og til ikke at æde af Kundskabens Træ paa Godt og Ondt, thi om de aade deraf, vilde de blive underkastede Døden, hvilken de ikke vare underkastede, da de bleve satte i Edens Have; men de havde Frihed til at adlyde

eller til ikke at adlyde Gudernes Befalinger. (Pearl of great Price, Side 12 og 27.)

Fremsiig disse Steder.

„Og jeg, Gud, velsignede dem, og jeg, Gud, sagde til dem: Værer frugtbare og formerer Eder, og opfylder Jorden og gjører Eder den underdanig.“

„Og Guderne befalede Mennesket sigende: Af alle Træer i Haven maa Du frit æde, men af Kundskabens Træ paa Godt og Ondt skal Du ikke æde; thi paa den Dag, Du æder deraf, skal Du visseligen døe.“

16. Sp. Hvem gav alle de levende Væsner paa Jorden Navne?

Sv. Adam. (Pearl of great Price, Side 28.)

Fremsiig dette Sted.

„Og hvad Adam kaldte hver levende Skabning, det skulde være dens Navn. Og Adam gav alt Qvæget, og Himmelens Fugle, og alle Markens Dyr Navne.“

8de Capitel.

Syndefaldet.

1. Sp. Efterat Adam og Eva vare satte i Edens Have, hvad skete da?

Sv. Satan paatog sig en Slanges Legeme og fristede Eva til at æde af Kundskabens Træ paa Godt og Ondt, sigende, at Gud ønskede ikke, at hun og hendes Mand skulde æde af Træet, paa det de ikke skulde blive Guderne liig. (Mormons Bog,

2 Nephi 1, 8. Side 57. (Pearl of great Price, Side 14.)

Fremsiig disse Steder.

„Hvorfor han sagde til Eva, ja han, den gamle Slange, som er Djævelen, som er Faderen til al Løgn: Tager af den forbudne Frugt, og I skulle ikke døe, men I skulle vorde ligesom Gud til at kjende Godt og Ondt."

„Ja, har ikke Gud sagt, at I kunne æde af alle Træerne i Haven (og han talede med Slangens Mund), men af Frugten af det Træ, som Du seer midt i Haven, har Gud sagt, at I ikke skulle æde, ei heller skulle I smage den, at I ikke skulle døe. Thi Gud veed, at paa hvilken Dag I æde deraf, da skulle Eders Øine oplades, og I skulle blive som Guder, kjendende Godt og Ondt."

2. Sp. Tog Eva af Frugten?

Sv. Ja, og hun gav Noget til Adam, og han aad deraf. (Pearl of great Price, Side 14.)

Fremsiig dette Sted.

„Og da Qvinden saae, at Træet var godt til Føde, og at det var behageligt for Øiet, og et ønskeligt Træ til at gjøre hende viis, tog hun af Frugten og aad deraf, og gav ogsaa til sin Mand, og han aad."

3. Sp. Hvad var den øieblikkelige Følge af, at de spiste af Træet?

Sv. Deres Øine oplodes, og de skammede sig over at møde Herren, og de skjulte sig for ham. (Pearl of great Price, Side 14.)

Fremsiig dette Sted.

„Og Begges Øine oplodes, og de vidste, at de havde været nøgne. Og de hørte Herren deres Guds Røst, da de gik i Haven, der Dagen hældede; og Adam og hans Hustru skjulte sig for Guds Aasyn mellem Træerne i Haven."

4. Sp. Hvad gjorde Herren saa?

Sv. Han kaldte paa Adam og udspurgte ham og Eva, og de bekjendte deres Overtrædelse. (Pearl of great Price, Side 14.)

Fremsiig dette Sted.

„Og Herren kaldte paa Adam og sagde til ham: Hvor gaaer Du hen? Og han sagde: Jeg hørte din Røst i Haven, og jeg var bange, fordi jeg saae, at jeg var nøgen, og jeg skjulte mig. Og Herren sagde til Adam: Hvem sagde Dig, at Du var nøgen? Har Du spiist af det Træ, som jeg sagde, at Du ikke skulde æde? om saa er, skal Du vissel.g døe. Og Manden sagde: Qvinden, som Du gav mig og befalede at forblive hos mig, gav mig af Træets Frugt, og jeg aad. Og Gud Herren sagde til Qvinden: Hvad er det, Du har gjort? Og Qvinden sagde: Slangen bedrog mig, og jeg aad."

5. Sp. Hvad sagde Herren derpaa til Eva?

Sv. Han sagde hende, at han vilde storligen forøge hendes Sorg og hendes Undfangelse, og at hendes Mand skulde herske over hende. (Pearl of great Price, Side 14.)

Fremsiig dette Sted.

„Og atter, Herren sagde til Qvinden: Jeg vil storligen forøge din Sorg og din Undfangelse. Med Smerte skal Du føde Børn, din Attraa skal være til din Mand, og han skal herske over Dig."

6. Sp. Hvad sagde Herren til Adam?

Sv. Han sagde, at Jorden skulde være forbandet for Adams Skyld, og at han skulde æde deraf med Sorg, og i sit Ansigts Sved skulde han æde sit Brød. (Pearl of great Price, Side 14.)

Fremsiig dette Sted.

„Og Gud Herren sagde til Adam: Fordi Du har lyttet til din Hustrues Røst, og fordi Du har

ædt af det Træes Frugt, om hvilket jeg befalede Dig, sigende: Du skal ikke æde deraf, skal Jorden være forbandet for din Skyld; med Sorg skal Du æde deraf alle dit Livs Dage. Torne og Tidsler skal den frembringe Dig; og Du skal æde af Markens Urter. I dit Ansigts Sved skal Du æde dit Brød."

7. Sp. Blev Dødsstraffen paalagt Adam og Eva?

Sv. Ja, aandeligen og legemligen.

8. Sp. Hvad var den aandelige Død?

Sv. Forviisning fra Guds Nærværelse. (Pagtens Bog, Side 62, 11.)

Fremsiig dette Sted.

„Derfor lod jeg, den Herre Gud, ham uddrive af Edens Have, fra mit Aasyn, for hans Overtrædelses Skyld, hvorved han blev aandelig død, hvilket er den første Død, lige den samme Død som den sidste Død, hvilken er aandelig, og skal blive afsagt over de Onde, naar jeg vil sige: Gaaer bort, I Forbandede!"

9. Sp. Hvad var den legemlige Død?

Sv. Legemets Opløsning. (Pearl of great Price, Side 14.)

Fremsiig dette Sted.

„Du skal vende tilbage til Jorden, thi Du skal visselig døe, thi Du blev tagen deraf; Du var Støv og skal blive til Støv igjen."

10. Sp. Ere alle Mennesker underkastede denne Dødsdom?

Sv. Ja, Ingen undtages. (Mormons Bog, Alma 19, 11. Side 328. Rom. 5, 12.)

Fremsiig disse Steder.

„Faldet havde bragt en aandelig Død over hele Menneskeslægten, ligesaavel som en legemlig."

„Altsaa, ligesom Synden kom ind i Verden

ved eet Menneske, og Døden ved Synden, og saaledes trængte Døden igjennem til alle Mennesker, idet de syndede Alle."

11. Sp. Hvad gjorde Herren, efter at han havde uddrevet Adam og Eva af Edens Have?

Sv. Herren satte en Engel ved Edens Have med et blinkende tveægget Sværd, for at bevogte Livsens Træ, at Adam og Eva ikke skulde æde deraf. (Mormons Bog, Alma 19, 10. Side 327.)

Fremsiig dette Sted.

„Og han satte ved den østre Ende af Edens Have Cherubim og et blinkende tveægget Sværd, for at bevogte Livsens Træ. Nu see vi, at Mennesket var bleven som Gud til at kjende Godt og Ondt; og paa det at han ikke skulde udrække sin Haand og tage ogsaa af Livsens Træ og æde, satte Gud Herren Cherubim og det blinkende Sværd, at han ei skulde tage af Frugten."

12. Sp. Hvad vilde Følgen være bleven, dersom Adam og Eva havde taget af Livsens Træes Frugt?

Sv. De vilde have levet evindelig underkastede Djævelen, midt i den Elendighed og det Onde, som deres Overtrædelse havde bragt ind i Verden, og Guds Ord vilde ikke være bleven opfyldt. (Mormons Bog, Alma 19, 10, Side 327.)

Fremsiig dette Sted.

„Thi see, dersom Adam havde udrakt sin Haand strax og taget af Livsens Træ, vilde han have levet evindeligen, i Overeensstemmelse med Guds Ord. — — — Og ligeledes vilde Guds Ord have været ugyldigt."

13. Sp. Var det nødvendigt, at Adam skulde tage af den forbudne Frugt?

Sv. Ja; om han ikke havde gjort saa, vilde han ikke have kjendt Godt og Ondt her, ei heller kunde han have havt dødeligt Afkom, og han kunde

ikke have fulgt Eva, hvilket han havde lovet, efter hendes Fald. (Pearl of great Price, Side 1. Mormons Bog, 2 Nephi 1, 8. Side 58.)

Fremsiig disse Steder.

„Formedelst Adams Fald ere vi til."

„Og nu see, dersom Adam ikke have overtraadt, vilde han ikke være falden, men han vilde være forbleven i Edens Have. Og alle Ting, som vare skabte, maatte være forblevne i den samme Tilstand, som de vare i, efter de bleve skabte; og de maatte have været til for evigt og ingen Ende havt. Og de vilde ingen Børn have havt; men vilde være forblevet i en uskyldig Tilstand, og ingen Glæde nydt, thi de kjendte ingen Sorg, og intet Godt gjort, fordi de kjendte intet Ondt. Men see, Alting er bleven gjort efter hans Viisdom, som kjender Alting. Adam faldt, for at Menneskene skulde blive til; og Menneskene ere til, for at de skulle nyde Glæde."

14. Sp. Bedrøvedes Adam og Eva fordi de havde overtraadt Befalingen og vare blevne bekjendte med Beskaffenheden af Godt og Ondt, eller glædede de sig?

Sv. De glædede sig og prisede Gud. (Pearl of great Price, Side 15.)

Fremsiig dette Sted.

„Og paa den Dag velsignede Adam Gud, og han blev fuld af den Hellig-Aand og begyndte at prophetere angaaende alle Jordens Slægter: Velsignet være Guds Navn for min Overtrædelse, thi i dette Liv skal jeg have Glæde, og i Kjødet skal jeg atter see Gud. Og Eva, hans Hustru, hørte alle disse Ting, og var glad og sagde: Om det ikke var for vor Overtrædelse, vilde vi aldrig have faaet Sæd, og vilde aldrig have kjendt Godt og Ondt, og Glæden ved vor Gjenløsning, og evigt

Liv, hvilket Gud giver til alle Lydige. Og Adam og Eva velsignede Guds Navn; og de kundgjorde alle Ting for deres Sønner og Døttre."

15. Sp. Er det rigtigt for os at ansee Adams og Evas Overtrædelse som en sørgelig Ulykke og antage, at alle Mennesker vilde have været langt lykkeligere, hvis Faldet ikke var skeet?

Sv. Nei; men vi bør betragte vore første Forældres Fald som et af de store Trin til evig Ophøielse og Lyksalighed, og som eet der er anordnet af Gud i hans uendelige Viisdom; thi vi kunne ikke paaskjønne det Godes Fortrinlighed og Skjønhed, uden vi smage det Ondes Elendighed og Afskyelighed.

9de Capitel.

Gjenløsning fra Faldet.

1. Sp. Havde Adam og Eva nogen Magt til at hæve sig fra Faldets Virkninger?

Sv. Nei, ikke den mindste Magt af dem selv.

2. Sp. Hvorfor havde de ingen Magt af sig selv til at reise sig fra Faldet?

Sv. Fordi Guds Retfærdighed krævede et Offer til at udsone for den brudte Lov, og da vore første Forældre formedelst Overtrædelse vare Lovens Straf underkastede kunde de ikke bringe noget Sonoffer.

3. Sp. Hvorledes blev da en Gjenløsning fra Faldets Virkninger tilveiebragt?

Sv. Gud sendte sin eenbaarne Søn, der ikke

kjendte Synd, for at døe for Verdens Synder, og derved tilfredsstille Retfærdighedens Fordringer. (Rom. 5, 8. 10; 1 Tim. 1, 15.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Men Gud beviser sin Kjærlighed mod os derved, at Christus døde for os, da vi endnu vare Syndere. — — — Vi bleve forligte med Gud formedelst hans Søns Død."

„Det er en troværdig Tale og aldeles værd at annammes, at Christus Jesus kom til Verden for at gjøre Syndere salige."

4. Sp. Kunne Menneskene blive gjenløste fra Faldet ved noget andet Væsens Mellemkomst end Jesus Christus, eller paa nogen anden Maade end den, han udpegede?

Sv. Nei. Jesu Christi Gjenløsning er den eneste. (Ap. Gj. 4, 12; Mormons Bog, 1 Nephi 3, 3. Side 17; Mosias 1, 15. Side 154.)

Fremsiig disse Steder.

„Og der er ikke Frelse i nogen Anden; thi der er og ikke noget andet Navn under Himmelen givet iblandt Mennesker, ved hvilket vi skulle vorde frelste."

„Thi den hele Menneskeslægt var i en fortabt og falden Tilstand, og vilde altid forblive saaledes, med mindre de vilde forlade sig paa denne Forløser."

„Der skal intet andet Navn blive givet, ei heller nogen anden Vei eller noget andet Middel, hvorved Frelse kan komme til Menneskenes Børn, uden aleneste i og ved Christi, Herren den Almægtiges Navn."

5. Sp. Da en Forsoning havde fundet Sted, fordrede Naaden da Gjenløsning for Menneskene?

Sv. Ja, forsaavidt som de havde lidt ved Adams Fald. (1 Cor. 15, 22; Rom. 5, 18.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Thi ligesom Alle døe i Adam, saa skulle og Alle levendegjøres i Christo."

„Altsaa ligesom der ved Eens Fald kom Fordømmelse over alle Mennesker, saaledes skal ogsaa ved Eens Retfærdighed komme over alle Mennesker Retfærdiggjørelse og Liv."

6. Sp. Ustrækker Christi Gjenløsning sig ikke til alle Menneskers personlige Overtrædelser?

Sv. Jo, men kun paa Betingelse af Lydighed. (Rom. 2, 6-10; 1 Joh. 1, 7)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Thi han skal betale Hver efter hans Gjerninger: dem, som ved Bestandighed i god Gjerning søge Ære og Hæder og Uforkrænkelighed, et evigt Liv, men dem, som ere gjenstridige, og ikke lyde Sandhed, men adlyde Uretfærdighed, skal vorde Ugunst og Vrede. Trængsel og Angst skal være over hvert Menneskes Sjæl, som gjør det Onde, baade en Jødes først og en Grækers; men Ære og Hæder og Fred skal vorde hver den tildeel, som gjør det Gode."

„Men dersom vi vandre i Lyset, ligesom han er i Lyset, have vi Samfund med hverandre, og Jesu Christi hans Søns Blod renser os fra al Synd."

7. Sp. Ere alle Mennesker ansete som Syndere for Guds Aasyn?

Sv. Alle Mennesker, der ere komne til Skjels Aar og Alder, have i een eller anden Ting overtraadt Retfærdighedens Lov. (Rom. 3, 23; 1 Joh. 1, 8.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Alle have jo syndet, og dem fattes Ære for Gud."

„Dersom vi sige, vi have ikke Synd, bedrage vi os selv og Sandheden er ikke i os."

8. Sp. Ere smaa Børn ansete som Syndere for Guds-Aasyn?

Sv. Nei, de ere fuldkommen gjenløste ved Christi Forsoning. (Pagtens Bog, Side 63, 13; Mormons Bog, Mosias 1, 14. Side 153.)

Fremsiig disse Steder.

„Men see, jeg siger Eder, at smaa Børn ere forløste ved min Eenbaarne fra Verdens Grundvold blev lagt, hvorfor de ikke kunne synde, thi Satan har ikke faaet Magt til at friste smaa Børn, førend de begynde at blive ansvarlige for mig."

„Mose Lov gavner Intet, uden Forsoningen ved hans Blod; og om det end var muligt at smaa Born kunde synde, da kunde de ikke blive frelste; men jeg siger Eder, de ere salige; thi see, ligesom de ere faldne i Adam, eller af Naturen, saaledes er Christi Blod en Forsoning for deres Synder."

9. Sp. Hvad kaldes i Almindelighed Gjenløsningsplanen?

Sv. Evangeliet eller Saliggjørelsens Plan.

10. Sp. Forandres nogensinde Evangeliets Betingelser eller Saliggjørelsens Plan?

Sv. Nei, de ere uforanderlige ligesom deres Ophavsmand og en Forbandelse hviler paa Enhver, der forsøger at forvende Evangeliet eller prædike nogen anden Saliggjørelses Plan. (Gal. 1, 8-9; 2 Joh. 9-11.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Men dersom endog vi eller en Engel af Himmelen prædiker Eder Evangelium anderledes, end vi have prædiket Eder det, han være en Forbandelse! Som jeg sagde, saa siger jeg nu igjen: Dersom Nogen prædiker Eder Evangelium anderledes, end I have annammet det, han være en Forbandelse."

„Hver den, som afviger og ikke bliver i Christi

Lærdom haver ikke Gud. — — — Dersom Nogen kommer til Eder og fører ikke denne Lærdom, ham annammer ikke tilhuse og byder ham ikke velkommen. Thi hvo, som byder ham velkommen, bliver deelagtig i hans onde Gjerninger."

11. Sp. Med hvilke Følelser bør vi betragte den Herre Jesum Christum, naar vi ihukomme den Kjærlighed, han har udviist mod os?

Sv. Vi bør føle den varmeste Taknemmelighed og Kjærlighed mod ham, og være rede til at holde alle hans Befalinger og Forskrifter.

10de Capitel.

Tro. — Omvendelse.

1. Sp. Hvilket er det første Princip i Evangeliet eller Saliggjørelsens Plan?

Sv. Tro.

2. Sp. Paa hvem skulle vi have Tro?

Sv. Paa Gud og hans Søn Jesum Christum. (Mormons Bog, Mosias 2, 2. 3. Side 156. Joh. 3, 16.)

Fremsiig disse Steder.

„Troer paa Gud, at han er til, og at han skabte alle Ting baade i Himmelen og paa Jorden; troer, at han har al Viisdom og al Magt baade i Himmelen og paa Jorden; troer, at Mennesket fatter ikke alle de Ting, som Herren kan fatte. Og atter, troer, at I bør angre Eders Synder og forsage

dem, og ydmyge Eder for Gud, og bede med Hjertets Oprigtighed, at han vil tilgive Eder."

„Thi saa haver Gud elsket Verden, at han haver givet sin Søn den eenbaarne, at hver den, som troer paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv."

3. Sp. Er det nødvendigt, at alle Mennesker skulle øve Tro for at sikkre sig Salighed?

Sv. Ja; Tro udfordres af alle Mennesker. (Heb. 11, 6; Marc. 16, 16.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Men uden Tro er det umuligt at behage ham; thi det bør den, som kommer frem for Gud, at troe, at han er til, og at han bliver deres Belønner, som søge ham."

„Hvo, som ikke troer, skal blive fordømt."

4. Sp. Hvad andet er Troen end Saliggjørelsens første Princip?

Sv. Tro er en Kraftens Grundsætning, i Virkeligheden Grundvolden til Magt. (Marc. 11, 22-24.)

Fremsiig dette Skriftsted.

„Haver Tro til Gud. Thi sandelig siger jeg Eder, at hvo som vilde sige til dette Bjerg: Løfte Dig op, og kast Dig i Havet, og ikke vilde tvivle i sit Hjerte, men troe at det skal skee, som han siger, ham skal det skee, som han sagde. Derfor siger jeg Eder: Alt hvad I begjere i Bønnen, troer, at I skulle faae det, saa skal det vederfares Eder."

5. Sp. Nævn nogle Tilfælde hvor Troens Kraft er lagt for Dagen?

Sv. Formedelst Tro blev Enoch forvandlet uden at see Døden; formedelst Tro gik Israels Børn under Moses igjennem det Røde Hav, som paa tørt Land, medens Ægypterne, der forsøgte at

gjøre ligesaa, druknede; formedelst Tro faldt Jerichos Mure ved at man blæste i Bukkehornene, og ved Folkets Jubel; formedelst Tro saae Jareds Broder Herren; og formedelst Tro erfarede Nephi, at hans Efterkommere vilde afvige fra Sandheden, og ligeledes at Evangeliet og deres Fædres Optegnelser skulde i de sidste Dage blive bekjendt iblandt dem.

6. Sp. Hvis Tro er saa kraftig, kunne vi da ikke blive frelste ved den alene, som Nogle antage?

Sv. Nei. Tro uden Lydighed er unyttig. (Jacob 2, 14. 20. 26. Mormons Bog, Mosias 2, 3. Side 156.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Hvad gavner det, mine Brødre! om Nogen siger, han haver Troen, men haver ikke Gjerninger? mon den Tro kan frelse ham? — — — Men vil Du vide, o Du forfængelige Menneske! at Troen uden Gjerninger er død? — — — Thi ligesom Legemet er dødt uden Aand, saaledes er og Troen død uden Gjerninger."

„Og nu, dersom I troe alle disse Ting, seer til, at I gjøre dem."

7. Sp. Hvilket er det andet Saliggjørelses-Princip?

Sv. Omvendelse.

8. Sp. Bestaaer Omvendelsen deri, at vi sørge, sukke og hænge med Hovedet?

Sv. Nei. Et Menneske kan godt gjøre alle disse Ting og alligevel aldrig omvende sig.

9. Sp. Hvad er da Omvendelse?

Sv. At forsage Synden med det faste Forsæt at gjøre hvad der er ret. (Esaias 55, 7.)

Fremsiig dette Skriftsted.

„Den Ugudelige forlade sin Vei, og hver, som gjør Uret, sine Tanker, og omvende sig til Herren,

og han skal forbarme sig over ham, og til vor Gud, thi han skal mangfoldigen tilgive."

10. Sp. Er det nødvendigt for alle Mennesker at omvende sig?

Sv. Ja. Ingen, der har naaet til Skjels Aar og Alder kan blive fritagen. (Luc. 13, 3; 24, 47.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Men dersom I ikke omvende Eder, skulle I alle ligesaa omkomme."

„Og i hans Navn bør det prædikes Omvendelse og Syndernes Forladelse for alle Folk."

11te Capitel.

Daab.

1. Sp. Hvilket er det tredie Princip i Evangeliet?

Sv. Vanddaaben.

2. Sp. Hvilken er den rette Døbemaade?

Sv. Den Person, som skal døbes, gaaer med en anden Person, der har den fornødne Fuldmagt, ned i Vandet, og bliver nedsænket under Vandet af ham. (Mormons Bog, Nephi 5, 8. Side 462. Pagtens Bog, Side 10, 21.)

Fremsiig disse Steder.

„Paa denne Maade skulle I døbe; og der skal ingen Tvistigheder være iblandt Eder. Sandelig siger jeg Eder, at hvo, som omvender sig fra sine Synder formedelst Eders Ord, og ønsker at vorde

døbt i mit Navn, dem skulle I døbe paa denne Maade: See I skulle gaae ned og staae i Vandet, og i mit Navn skulle I døbe dem. Og nu see, disse ere de Ord, som I skulle sige, efter at have kaldet dem ved Navn: Med Fuldmagt fra Jesum Christum døber jeg Dig i Navnet Faderens og Sønnens og den Hellig=Aands. Amen. Og da skulle I nedlade dem under Vandet. og bringe dem op igjen ud af Vandet. Og paa denne Maade skulle I døbe i mit Navn; thi see, sandelig siger jeg Eder, at Faderen og Sønnen og den Hellig=Aand ere eet; og jeg er i Faderen og Faderen i mig, og Faderen og jeg ere eet. Og saaledes som jeg haver budet Eder, saa skulle I døbe."

„Daaben forrettes paa følgende Maade, med alle dem, der omvende sig: Den Mand, som er kaldet af Gud og har Fuldmagt fra Jesum Christum til at døbe, skal gaae ned i Vandet med det Menneske, der har fremstillet sig til Daab, og skal sige, idet han kalder det ved Navn: Med Fuldmagt fra Jesum Christum døber jeg Dig i Faderens, Sønnens og den Hellig=Aands Navn. Amen. Da skal han nedlade det Menneske under Vandet, og bringe det op igjen af Vandet."

3. Sp. Kaldes ikke Daaben en Begravelse?

Sv. St. Paulus kalder den saaledes. (Rom. 6, 4. 5; Col. 2, 12.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Vi ere altsaa begravne med ham ved Daaben til Døden, paa det at, ligesom Christus er opreist fra de Døde ved Faderens Herlighed, saa skulle og vi vandre i et nyt Levnet. Thi dersom vi ere blevne forenede med ham ved Lighed med hans Død, da skulle vi og være det i Lighed med hans Opstandelse."

„I ere begravne med ham i Daaben."

4. Sp. Troe ikke mange Folk, at Daab skulde udføres ved at bestænke eller overøse Angjeldende med Vand?

Sv. Jo, men saadanne Folk ere vildfarne og deres Bestænkning eller Overøselse er til ingen Nytte, thi Gud anerkjender den ikke.

5. Sp. Hvorfor er Daaben indstiftet?

Sv. Til Syndernes Forladelse. (Ap. Gj. 2, 38; Morm. Bog, Nephi 5, 9. Side 464.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Omvender Eder, og hver af Eder lade sig døbe i Jesu Christi Navn til Syndernes Forladelse; og I skulle faae den Hellig-Aands Gave."

„Ja, salige ere de, som troe paa Eders Ord og komme til dyb Ydmyghed og blive døbte; thi over dem skal komme Ild og den Hellig-Aand, og de skulle faae Forladelse for deres Synder."

6. Sp. Kan Syndernes Forladelse erholdes ved den blotte Begravelse i Vandet?

Sv. Af sig selv kan Begravelsen i Vandet ikke forlade et Menneskes Synder.

7. Sp. Hvorledes kan da Syndernes Forladelse erholdes ved Daab?

Sv. Fordi Gud har bestemt, at et Menneskes Synder ikke skulle ihukommes mere, efterat han har omvendt sig og er retteligen bleven døbt af En, som har Myndighed. Det er Guds Bestemmelse og Befaling, der giver enhver Ordinantse Kraft og Gyldighed.

8. Sp. Men eftersom Daaben er en udvortes Ordinantse, kunne Menneskene da ikke blive frelste uden den, naar de troe og omvende sig?

Sv. Ingen Person, der har naaet Skjels Aar og Alder og har hørt Evangeliet, kan blive frelst uden Daab. (Morm. Bog, Nephi 5, 8. 9. Side 463; Pagtens Bog, Side 27, 12.)

Fremsiig disse Steder.

„Og hvo, som ikke troer paa mig, og ikke bliver døbt, skal fordømmes. — — — Og atter siger jeg Eder: I maa omvende Eder og vorde døbte i mit Navn, og vorde som et lidet Barn, ellers kunne I ingenlunde arve Guds Rige. Sandelig, sandelig siger jeg Eder, at dette er min Lærdom; og hvo, som bygger paa den, bygger paa min Klippe, og Helvedes Porte skulle ikke faae Overhaand over dem."

„Sandelig, sandelig siger jeg Eder: De, der ikke troe paa Eders Ord, og ikke blive døbte i Vandet i mit Navn til deres Synders Forladelse, at de kunne faae den Hellig-Aand, skulle fordømmes og ikke komme i min Faders Rige, hvor min Fader og jeg er."

9. Sp. Hvem bør døbes?

Sv. De Personer, som have naaet Skjels Aar og Alder. (Pagtens Bog, Side 10, 20; 152, 6.)

Fremsiig disse Steder.

„Ingen kan optages i Christi Kirke uden han er gammel nok til at svare for Gud, og er istand til at omvende sig."

„Thi alle Mennesker maa omvende sig og lade sig døbe, baade Mænd, Qvinder og Børn, der ere komne til Skjelsaar."

10. Sp. Saa fordres der ikke at smaa Børn skulle døbes?

Sv. Smaa Børn ere ikke ansvarlige for Gud, og derfor ikke ansete som Syndere, følgelig behøve de ingen Daab. (Mormons Bog, Moroni 8, 2. Side 562.)

Fremsiig dette Sted.

„See, jeg kom til Verden, ikke for at kalde de Retfærdige, men Syndere til Omvendelse; den

Karske har ikke Lægen behov, men de, som ere syge. Saaledes ere smaa Børn karske; thi de formaae ikke at begaae Synd. — — — See, jeg siger Eder, at dette skulle I lære: Omvendelse og Daab for dem, som ere ansvarlige og kunne begaae Synd; ja, lærer Forældre, at de skulle omvende sig og blive døbte, og ydmyge sig ligesom deres smaa Børn, og da skulle de Alle blive salige tilligemed deres smaa Børn, og deres smaa Børn behøve ingen Omvendelse, ei heller Daab."

11. Sp. Lærer ikke Mange, at smaa Børn ikke kunne blive frelste, uden de blive døbte?

Sv. Jo, men saa'an en Lærdom er meget falsk, og en Vederstyggelighed for Guds Aasyn. (Mormons Bog, Moroni 8, 2. 3. Side 563.) Fremsiig dette Sted.

„Og deraf veed jeg, min elskelige Søn, at det er høitidelig Gudsbespottelse, dersom I døbe smaa Børn. — — — Dersom de smaa Børn ikke kunne blive salige uden Daab, saa maatte de være gaaede til det evige Helvede. See, jeg siger Eder, at den, som antager, at smaa Børn behøve Daab, er i Bitterheds Galde og i Syndens Baand; thi han har hverken Tro, Haab eller Kjærlighed; hvorfor han maatte fare ned til Helvede, dersom han blev borttagen, medens han tænkte saaledes. Thi det er en gruelig Ondskab at antage, at Gud vilde frelse et Barn formedelst Daab, og et andet skulde omkomme, fordi det ikke var døbt. Vee over dem, som forvende Herrens Veie paa denne Viis; thi de skulle omkomme, dersom de ikke omvende sig. See, jeg taler med Frimodighed, eftersom jeg har Myndighed fra Gud. — — — Smaa Børn kunne ikke omvende sig, derfor er det en gruelig Ondskab, at fornegte Guds rene Barmhjertighed mod dem; thi de ere Alle levende i ham, formedelst hans

Naade. Og den, som siger, at smaa Børn behøve Daab, fornegter Christi Barmhjertighed og tilsidesætter hans Forsoning og hans Forløsningskraft. Vee over Saadanne; thi de ere skyldige til Døden, Helvede og den evige Pine. Jeg taler med frit Mod, thi Gud har befalet mig det."

12. Sp. I hvilken Alder ansees Børn at være tilregnelige og gamle nok til at blive døbte?

Sv. De Helliges Børn ansees for gamle nok til at døbes, naar de ere otte Aar gamle. (Pagtens Bog, Side 114, 4.)

„Og atter: Saafremt som Forældre i Zion eller i nogen af dens organiserede Staver have Børn, og ikke undervise dem i Lærdommen om Omvendelse, Tro paa Christum, den levende Guds Søn, og Daab, og den Hellig-Aand ved Haandspaalæggelse, til de ere otte Aar gamle, skal Synden være paa Forældrenes Hoveder; thi dette skal være en Lov for Zions Indbaanere og i alle dens Staver, der blive organiserede. Og deres Børn skulle døbes til Forladelse for deres Synder, naar de ere otte Aar gamle, og annamme Haandspaalæggelse, og de skulle ogsaa lære deres Børn at bede og at vandre retskaffent for Herren."

13. Sp. Hvad kaldes undertiden Daaben?

Sv. Adoptionsloven eller Døren til Guds Rige.

14. Sp. Hvorfor kaldes Daaben saaledes?

Sv. Fordi Menneskene formedelst Synden, ere blevne Fremmede og Udlændinge for Gud, og ved at adlyde Daabens Ordinantse blive de hans adopterede Børn og Medlemmer i hans Rige.

12te Capitel.

Den Hellig-Aand.

1. Sp. Naar Nogen er bleven døbt, hvad er aa hans Rettighed at modtage?

Sv. Den Hellig-Aands Gave.

2. Sp. Hvad kaldes i Almindelighed den Hellig-Aand?

Sv. Guds Aand.

3. Sp. Hvad kaldte Jesus Christus den?

Sv. Trosteren.

4. Sp. Hvorfor gives den Hellig-Aand?

Sv. For at opmuntre, trøste og oplyse Sindet, styrke Hukommelsen, og lede os ind i al Sandhed, at Menneskene kunne blive fuldkomne. (Joh. 14, 26.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Men Talsmanden, den Hellig-Aand, hvilken Faderen skal sende i mit Navn, han skal lære Eder alle Ting, og minde Eder paa alle Ting, som jeg haver sagt Eder."

5. Sp. Hvilke ere den Hellig-Aands særdeles Tilkjendegivelser?

Sv. Iblandt andre, Syner, Drømme, Prophetier, Talen i forskjellige Tungemaal, Udlæggelse af Tungemaal, Bedømmelse af Aander, Engle og Guder; Kundskab, Viisdom, overordenlig Tro, Helbredelse, og mirakuleuse Kræfter. (1 Cor. 12, 8-11. Morm. Bog, Moroni 10, 1. Side 567.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Thi Een gives Visdoms Tale formedelst Aanden; en Anden Kundskabs Tale ved den samme Aand; en Anden Tro ved den samme Aand; en Anden Gaver til at helbrede ved den samme Aand; en Anden

Kraft til Undergjerninger; en Anden prophetisk Gave; en Anden at bedømme Aander; en Anden adskillige Tungemaal; en Anden at udlægge Tungemaal, men alt dette virker krafteligen den ene og samme Aand som uddeler til Enhver i Besynderlighed, eftersom han vil."

„Og atter formaner jeg Eder, mine Brødre, at I ikke fornegte Guds Gaver; thi de ere mange, og de komme alle fra den samme Gud. Og disse Gaver uddeles paa forskjellige Maader; men det er den samme Gud, som virker Alt i Alle; men de gives Menneskene ved Guds Aabenbarelse, til det, som er dem nyttigt. Thi see, Een gives det ved Guds Aand, at tale Viisdoms Ord; og en Anden, at tale Kundskabs Ord ved den samme Aand; og en Anden ualmindelig stor Tro; og en Anden Gave til at helbrede ved den samme Aand. Og atter en Anden at gjøre kraftige Gjerninger; og atter en Anden at spaae om alle Ting; og atter, en Anden at see Engle og tjenende Aander; og atter, en Anden alleslags Tungemaal; og atter, en Anden at udlægge Sprog og adskillige Tungemaal."

6. Sp. Kunne disse Tilkjendegivelser af den Hellig-Aand erholdes af Menneskene i alle Verdens Tidsaldere?

Sv. Den Hellig-Aands Tilkjendegivelser følge altid Troen paa, og Lydighed mod, Jesu Christi Evangelium. (Ap. Gj. 2, 38-39; Morm. Bog, Moroni 7, 4. 10, 1.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Omvender Eder, og hver af Eder lade sig døbe i Jesu Christi Navn til Syndernes Forladelse; og I skulle faae den Hellig-Aands Gave. Thi Eder og Eders Børn hører Forjættelsen til, og alle dem, som ere langt borte, hvilkesomhelst Herren vor Gud vil kalde dertil."

„Er da Miraklernes Tid forbi? eller have

Engle ophørt at vise sig for Menneskenes Børn? eller har han holdt den Hellig-Aands Kraft tilbage for dem? eller vil han gjøre det, saalænge der skal være Tid, eller Jorden staaer, eller der er eet Menneske paa Jorden at frelse? See, jeg siger Eder nei."

„Og jeg vil raade Eder, mine elskede Brødre, at huske paa, at han er den Samme igaar, idag og til evig Tid, og at alle disse Gaver, om hvilke jeg har talet, hvilke ere aandelige, aldrig ville blive afskaffede, ikke saalænge som Verden staaer, ikkun ifølge Menneskenes Børns Vantro."

7. Sp. Lærer ikke Mange, at disse Gaver ere afskaffede og behøves ikke længere?

Sv. Jo, men saadanne Personer ere falske Lærere, og Guds Vrede er optændt imod dem, thi hvor disse Gaver ikke nydes, er Vantro, Mørke, Forvirring, Strid og Ugudelighed sikkre paa at faae Overhaand. (Ordspr. 29, 18; Micha 2, 6-7; Morm. Bog, Nephi 13, 6. Side 496; Mormon 4, 6. Side 518. Moroni 10, 2. Side 567.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Naar der ikke er Syner, forsmægter Folket."

„Propheterer ikke, sige de til dem, som prophetere; de skulle ikke prophetere for dem, at de ikke skulle faae Skam. O Du, som er kaldet Jakobs Huus, mon Herrens Aand være forkortet; mon disse være hans Idrætter? mon mine Ord ikke skulle gjøre vel imod den, som vandrer oprigtig?"

„Vee den, der foragter Herrens Gjerninger; ja, vee den, der fornegter Christus og hans Gjerninger; ja, vee den, der fornegter Herrens Aabenbaringer og som siger, at Herren ei længer virker ved Aabenbarelse, eller ved Spaadom, eller ved Gaver, eller ved Tungemaal, eller ved Helbredelser, eller ved den Hellig-Aands Kraft; ja vee den, der for

Vindings Skyld paa den Dag skal sige, at der kan intet Mirakel skee ved Jesum Christum; thi den, der gjør dette, skal blive ligesom Fordærvelsens Søn, for hvem der efter Christi Ord ei var mer: Naade."

„Og atter taler jeg til Eder, som negte Guds Aabenbaringer og sige, de ere afskaffede, saa at der er ingen Aabenbaringer, eller Spaadomme, eller Gaver, eller Helbredelse, eller Tungemaal og deres Udlæggelse. See, jeg siger Eder, den, der negter disse Ting, kjender ikke Christi Evangelium; ja han har ikke læst Skrifterne; om han har, forstaaer han dem ikke. Thi læse vi ikke, at Gud er den Samme igaar, idag og til evig Tid; og hos ham er ingen Forandring eller Skygge af Omskiftelse. Og nu, om I have indbildt Eder en Gud, hos hvem der er Forandring, og i hvem der er Skygge af Omskiftelse, da have I indbildt Eder en Gud, som ikke er en Gud, der gjør Mirakler. Men see, jeg vil vise Eder en Gud, der gjør Mirakler, som er Abrahams Gud, og Isaaks Gud og Jacobs Gud; og det er den samme Gud, som skabte Himlene og Jorden og alle Ting, som i dem ere."

„Og nu siger jeg til alle Jordens Ender, at dersom den Dag kommer, da Guds Kraft og Gaver ophøre iblandt Eder, da vil det skee for Vantroes Skyld. Og vee over Menneskenes Børn, om dette skeer; thi der bliver da Ingen iblandt Eder, som gjør Godt, end ikke Een: Thi dersom der er Een iblandt Eder, som gjør Godt, gjør han det ved Guds Kraft og Gave. Og vee dem, som afskaffe disse Ting og døe i deres Synd, og de kunne ikke blive salige i Guds Rige; og jeg taler det i Overeensstemmelse med Christi Ord, og jeg lyver ikke."

8. Sp. Men siger ikke Paulus, at disse Ting skulde afskaffes?

Sv. Jo, men ikke førend de Hellige ere fuldkomne. (1 Cor. 13, 8-10.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Men enten det er prophetiske Gaver, da skulle de afskaffes, eller Tungemaal, da skulle de ophøre, eller Kundskab, da skal den afskaffes. Thi vi forstaae stykkeviis og prophetere stykkeviis. Men naar det Fuldkomne kommer, da skal det som er stykkeviis, afskaffes."

9. Sp. Men hvoraf kommer det, at den Hellig-Aands Tilkjendegivelser ikke nydes af religieuse Folk i Almindelighed?

Sv. Paa Grund af deres Vantro. (Morm. Bog, Mormon 4, 7. Side 519.)

Fremsiig dette Sted.

„Og nu alle I, der have indbildt Eder en Gud, som ingen Mirakler gjør, jeg vil spørge Eder, ere disse Ting skete, om hvilke jeg har talet? Er Enden kommen? See jeg siger Eder, nei; og Gud har ikke ophørt at være en Gud, der gjør Mirakler. See, ere ikke de Ting, som Gud har gjort, forunderlige for vore Øine? Ja, hvo kan begribe Guds vidunderlige Gjerninger? Hvo vil sige, at det ikke var et Mirakel, at Himlene og Jorden bleve til ved hans Ord; og ved hans Ords Kraft blev Mennesket skabt af Jordens Støv; og ved hans Ords Kraft ere Mirakler blevne gjorte. Og hvo vil sige, at Jesus Christus ikke gjorde mange kraftige Gjerninger? Og der blev mange kraftige Gjerninger gjorte ved Apostlernes Hænder. Og om der da skete Mirakler, hvorledes har Gud da ophørt at være en Gud, der gjør Mirakler, og er dog et uforanderligt Væsen. Og see, jeg siger Eder, der er ingen Forandring hos ham; om saa var, vilde han ophøre at være Gud; men han ophører ei at være Gud, og er en Gud, der gjør

Mirakler. Og Aarsagen, hvorfor han ophører at gjøre Mirakler iblandt Menneskenes Børn, er, fordi de henfalde til Vantro, og vige fra den rette Vei, og kjende ikke den Gud, paa hvem de skulde forlade sig. See, jeg siger Eder, at hvo, som troer paa Christum, ikke tvivlende, hvad han beder Faderen i Christi Navn, det skal skjenkes ham; og denne Forjættelse er til Alle, indtil Jordens Ender. Thi see, saa siger Jesus Christus, den Guds Søn, til sine Disciple, som skulde tøve, og ligeledes til alle hans Disciple, i Mængdens Paahør: Gaaer ud i al Verden, og prædiker Evangeliet for hver Skabning; og hvo, som troer og bliver døbt skal blive salig; men hvo, som ikke troer, skal fordømmes. Og disse Tegn skulle følge dem, der troe: I mit Navn skulle de uddrive Djævle; de skulle tale nye Tungemaal; de skulle tage paa Slanger, og dersom de drikke nogen Forgift, skal det ikke skade dem; de skulle lægge deres Hænder paa de Syge, og de skulle helbredes; og hvo, der troer paa mit Navn, i Intet tvivlende, for ham vil jeg stadfæste alle mine Ord, indtil Jordens Ender. Og nu see, hvo kan imodstaae Herrens Gjerninger? Hvo kan negte hans Ord? Hvo vil opreise sig imod Herrens almægtige Kraft? Hvo vil foragte Herrens Gjerninger? Hvo vil foragte Christi Børn? See, alle I, som foragte Herrens Gjerninger, I skulle forundres og omkomme."

10. Sp. Paa hvilken Maade meddeles den Hellig-Aands Gave til Mennesket?

Sv. Ved Haandspaalæggelse af dem, der have Myndighed. (Ap. Gj. 8, 17-19. Mormons Bog, Moroni 2, 1. Side 555. Pagtens Bog, Side 175, 6.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Da lagde de Hænderne paa dem, og de fik

den Hellig-Aand. Men der Simon saae, at den Hellig-Aand blev given ved Haandspaalæggelse af Apostlerne, bragte han dem Penge, sigende: Giver og mig denne Magt, at hvem jeg lægger Hænderne paa, han maa faae den Hellig-Aand."

„Christi Ord, hvilke han talede til sine Disciple, de Tolv, som han havde udvalgt, da han lagde sine Hænder paa dem: Og han kaldte dem ved Navn, sigende: I skulle paakalde Faderen i mit Navn i kraftig Bøn; og efter at I have gjort dette, skulle I have Magt til at give dem den Hellig-Aand, paa hvilke I lægge Eders Hænder. Og i mit Navn skulle I give den; thi saaledes gjøre mine Apostler. — — — Og paa Saamange, som de lagde deres Hænder, faldt den Hellig-Aand."

„Og atter: Det skal skee, at paa Saamange, som I døbe med Vand, skulle I lægge Eders Hænder, og de skulle annamme den Hellig-Aands Gave."

11. Sp. Have ikke Mange faaet den Hellig-Aands Gave uden Haandspaalæggelse?

Sv. Den Herre Jesus Christus fik den, da han kom op af Daabens Vande; Apostlerne fik den paa Pintsefestens Dag; Hovedsmanden Cornelius fik den; saaledes have ogsaa mange Andre faaet den Hellig-Aands Gave uden Haandspaalæggelse. Alligevel har Gud indstiftet Haandspaalæggelse til at være den Ordinantse, hvorved den Hellig-Aands Gave skulde meddeles af hans bemyndigede Tjenere til døbte Individer; og om han i specielle Øiemed anseer det for Viisdom at meddele den directe fra sig selv, fritager dette ikke i mindste Maade Menneskeslægten i Almindelighed for deres Forpligtelse at underkaste sig Haandspaalæggelsens Ordinantse, at de kunne faae den Hellig-Aands Gave.

12. Sp. Hvorledes skal man opføre sig, efter

at have modtaget den Hellig-Aands Gave, for at kunne beholde den?

Sv. Man skal være meget ydmyg og bede flittigen, og stræbe at holde alle Herrens Befalinger, efterfølge alle hans Forskrifter, og leve ved ethvert Ord, der udgaaer af hans Mund.

13de Capitel.

Den hellige Nadvere.

1. Sp. Hvad er Herrens Nadvere?
   Sv. Nydelsen af Brodet og Vinen.
2. Sp. Hvem indstiftede Nadveren?
   Sv. Jesus Christus.
3. Sp. I hvilken Hensigt blev den indstiftet?
   Sv. Til Erindring om hans Lidelse og Død.

(1 Cor. 11, 23-26.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Thi jeg annammede det af Herren, som jeg og haver overantvordet Eder: at den Herre Jesus i den Nat, der han blev forraadt, tog Brødet, takkede, og brød det, og sagde: tager, æder; dette er mit Legeme, som brydes for Eder; dette gjører til min Ihukommelse. Desligeste og Kalken, efterat han havde holdt Nadvere, og sagde: denne Kalk er det nye Testamente i mit Blod: dette gjører, saa ofte som I det drikke til min Ihukommelse. Thi saa ofte som I æde dette Brød og drikke denne Kalk, forkynder Herrens Død, indtil han kommer."

4. Sp. Kan Enhver administrere Sacramentet?
   Sv. Nei, kun de, der have faaet Myndighed.

5. Sp. Blandt hvilket Folk indstiftede Jesus Christus Sacramentet?

Sv. Blandt hans jødiske Disciple i Jerusalem, lige før sin Død, og blandt hans nephitiske Disciple i Amerika, lige efter hans Opstandelse. (Matth. 26, 26-29. Mormons Bog, Nephi 8, 6. 7. Side 474.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Men der de aade, tog Jesus Brødet, og takkede, brød det, og gav Disciplene det og sagde: tager, æder; dette er mit Legeme. Og han tog Kalken, og takkede, gav dem den og sagde: drikker Alle deraf; thi dette er mit Blod, det nye Testamentes, hvilket udgydes for Mange til Syndernes Forladelse. Men jeg siger Eder, at jeg skal herefter ikke mere drikke af denne Viintræets Frugt, indtil den Dag, da jeg skal drikke den nye med Eder i min Faders Rige."

„Og det skete, at Jesus befalede sine Disciple, at bringe ham noget Brød og Viin. Og medens de vare borte efter Brød og Viin, bod han Mængden at sætte sig ned paa Jorden. Og da Disciplene vare komne med Brød og Viin, tog han af Brødet og brød og velsignede det; og han gav det til Disciplene, og befalede dem at æde. Og da de havde ædt og vare blevne mættede, befalede han, at de skulde give til Mængden. Og da Mængden havde ædt og var mæt, sagde han til Disciplene: See, der skal En ordineres iblandt Eder, og ham vil jeg give Magt til at bryde Brødet og velsigne det, og at give det til min Kirkes Folk, til alle dem, som troe og blive døbte i mit Navn. Og dette skulle I altid iagttage at gjøre, ligesom jeg har gjort, ligesom jeg har brudt Brødet og velsignet det, og givet det til Eder. Og dette skulle I gjøre til Ihukommelse om mit Legeme, hvilket jeg har viist Eder. Og det skal være et Vidnesbyrd for

Faderen, at I altid ihukomme mig. Og dersom I altid ihukomme mig, skal min Aand være hos Eder. Og det skete, at da han havde sagt disse Ord, befalede han sine Disciple, at de skulde tage af Vinen i Kalken og drikke af den; og de skulde ogsaa give Mængden, at de kunde drikke af den. Og det skete, at de gjorde saa og drak af den og bleve mættede. Og da Disciplene havde gjort dette, sagde Jesus til dem: Salige ere I for denne Ting, som I have gjort; thi det er at efterkomme mine Befalinger, og dette vidner for Faderen, at I ere villige til at gjøre det, som jeg har befalet Eder. Og dette skulle I altid gjøre ved dem, der omvende sig og blive døbte i mit Navn; og I skulle gjøre dette til Ihukommelse om mit Blod, hvilket jeg har udgydt for Eder, at I kunne vidne for Faderen, at I altid ihukomme mig. Og dersom I altid ihukomme mig, skulle I have min Aand hos Eder. Og jeg giver Eder den Befaling, at I skulle gjøre disse Ting. Og dersom I altid gjøre disse Ting, da ere I salige; thi I ere byggede paa min Klippe."

6. Sp. Have alle Medlemmer i Christi Kirke Ret til at deeltage i Sacramentet?

Sv. Alle, undtagen de, der ere under Fordømmelse. (1 Cor. 11, 27-30. Mormons Bog, Nephi 8, 9. Side 476. Pagtens Bog, Side 88, 1.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Derfor, hvo, som æder dette Brød eller drikker Herrens Kalk uværdigen, skal være skyldig i Herrens Legeme og Blod. Men hvert Menneske prøve sig selv, og saaledes æde han af Brødet og drikke af Kalken. Thi hvo, som æder og drikker uværdigen, æder og drikker sig selv til Dom, idet han ikke gjør

Forskjel paa Herrens Legeme. Derfor ere Mange skrøbelige og svage iblandt Eder, og Mange sove."

„Og nu skete det, at da Jesus havde talet disse Ord, vendte han sine Oine igjen mod Disciplene, som han havde udvalgt, og sagde til dem: See, sandelig, sandelig siger jeg Eder, jeg giver Eder et andet Bud, og da maa jeg gaae til min Fader, at jeg kan fuldbyrde andre Bud, hvilke han har givet mig. Og nu see, dette er det Bud, som jeg giver Eder, at I skulle ikke med Vidende tillade Nogen, at deeltage i mit Kjød og Blod uværdigen, naar I uddele det; thi hvo, som æder og drikker mit Kjød og Blod uværdigen, æder og drikker Fordømmelse for sin Sjæl; derfor, dersom I vide, at et Menneske er uværdigt til at æde og drikke af mit Kjød og Blod, skulle I forbyde det; alligevel skulle I ikke kaste ham ud fra Eder, men I skulle tjene ham og bede for ham til Faderen i mit Navn; og om saa er, at han omvender sig og bliver døbt i mit Navn, da skulle I modtage ham og meddele ham af mit Kjød og Blod; men dersom han ikke omvender sig, skal han ikke regnes iblandt mit Folk; thi see, jeg kjender mine Faar, og de blive talte; ikke desmindre skulle I ikke kaste ham ud af Eders Synagoger, eller Eders Gudsdyrkelsessteder; thi saadanne skulle I vedblive at betjene; thi I vide ikke, om de maaskee ville vende om og angre deres Synder, og komme til mig med det inderlige Onske, at jeg skal helbrede dem, og I skulle være et Middel til at bringe dem Frelse. Derfor holder disse Ord, hvilke jeg har budet Eder, at I ikke skulle komme under Fordømmelse; thi vee den, som Faderen fordømmer."

„Det befales Eder, ikke at udstøde Nogen, der hører til Menigheden, fra Eders Sacramente-Forsamlinger, ikke desmindre naar Nogen har overtraadt,

da lad ham ikke deeltage deri, førend han gjør Forsoning."

7. Sp. Hvorledes administreres Brødet?

Sv. Den som har Myndighed bryder Brødet, nedbeder Velsignelsen over det og giver det derpaa til den forsamlede Menighed. (Pagtens Bog, Side 10, 22.)

Fremsiig dette Sted.

„Det bør Menigheden at samles ofte, og nyde Brødet og Vinen til Ihukommelse om den Herre Jesus, og Ældsten eller Præsten skal administrere det; og paa denne Maade skal han gjøre det: Han skal nedknæle med Menigheden og paakalde Faderen i alvorlig Bøn, sigende: O Gud, Du evige Fader, vi bede Dig i din Søns Jesu Christi Navn at velsigne og hellige dette Brød for deres Sjæle, som nyde deraf, at de maae æde det til Ihukommelse om din Søns Legeme, og vidne for Dig, o Gud, Du evige Fader, at de ere villige til at paatage dem din Søns Navn, og bestandig erindre ham og holde hans Bud, som han har givet dem, at hans Aand altid maa være hos dem. Amen."

8. Sp. Hvorledes administreres Vinen?

Sv. Velsignelsen nedbedes over den af den dertil bemyndigede, og derpaa giver han det til Menigheden. (Pagtens Bog, Side 11, 23.)

Fremsiig dette Sted.

„Maaden hvorpaa Vinen administreres: Han skal ogsaa tage Kalken, og sige: O Gud, Du evige Fader, vi bede Dig i den Søns Jesu Christi Navn at velsigne og hellige denne Viin for alle deres Sjæle, som drikke deraf, at de maae gjøre det til Ihukommelse om din Søns Blod, der blev udgydt for dem, at de maae vidne for Dig, o Gud, Du evige Fader, at de altid ihukomme ham, paa det at de maae have hans Aand hos dem. Amen."

9. Sp. Hvor ofte deeltager Christi Menighed i Sacramentet?

Sv. Almindelig hver Søndag.

10. Sp. Vil Jesus Christus nogensinde deeltage i Sacramentet mere?

Sv. Ja, naar han kommer til Jorden igjen. (Pagtens Bog, Side 162, 2. 3.)

Fremsiig dette Sted.

„Forundrer Eder derfor ikke; thi den Time skal komme, da jeg vil drikke af Viintræets Frugt med Eder paa Jorden, og med Moroni; — — — og ligeledes med Elias; — — — og ligeledes med Johannes, Zachariæ Søn; — — — og ligeledes med Propheten Elias; — — — og ligeledes med Joseph, og Jacob, og Isaak og Abraham, Eders Fædre, hos hvem Forjættelserne forblive; og ligeledes med Michael eller Adam, Alles Fader, Alles Fyrste, den Gamle af Dage. — — — Og ligeledes med Petrus og Jacobus og Johannes; — — — og ligeledes med alle dem, som min Fader har givet mig af Verden."

11. Sp. Bruges altid Brød og Viin til Sacramentet?

Sv. Nei. Vand bruges undertiden, naar ikke Viin, tillavet af Menigheden, kan erholdes.

12. Sp. Naar Viin ikke kan faaes, er da Brugen af Vand ligesaa antagelig for Guds Øine?

Sv. Ja. Det var formedelst en Aabenbaring fra ham, at Vand første Gang blev brugt til Sacramentet. (Pagtens Bog, Side 162, 1. 2.)

Fremsiig dette Sted.

„Thi see, jeg siger Eder, det er ligemeget hvad I spise eller hvad I drikke, naar I nyde Nadverens Sacramente, dersom I ikkun gjøre det alene til min Ære, og ihukomme for Faderen mit Legeme, som blev hengivet for Eder, og mit Blod, der blev ud-

øst til Eders Synders Forladelse. Derfor giver jeg Eder den Befaling, at I skulle ikke kjøbe Viin eller stærk Drik af Eders Fjender, og ikke nyde nogen, uden den er ny tillavet iblandt Eder, ja, i dette, min Faders Rige, som skal opbygges paa Jorden. See, dette er efter min Viisdom."

13. Sp. Hvad var Hensigten med Sacramentets Indstiftelse?

Sv. Da det bliver administreret til Ihukommelse om Jesu Christi Lidelse og Død, synes det ogsaa at være indstiftet for at Kirkens Medlemmer kunne anstille Betragtninger over deres Forløsers Mission, og derved ledes til at blive mere ydmyge, trofaste og forenede, og modtage rigeligere af hans Aand, saa de kunne blive eet med ham.

14de Capitel.

Christi Kirke.

1. Sp. Hvad kaldes de, som troe og adlyde Sandheden?

Sv. Hellige.

2. Sp. Hvad kaldes de som et organiseret Samfund?

Sv. Jesu Christi Kirke.

3. Sp. Er der flere Christi Kirker paa Jorden end een?

Sv. Nei. Der kan kun være een, og endskjøndt denne ene kan have mange Grene, maae de

dog alle være forenede, og være underkastede een Styrelse.

4. Sp. Er det rigtigt, at Grenene i Christi Kirke antage saadanne Navne som Nutidens forskjellige Secter og Partier have givet sig?

Sv. Nei. Gud misbilliger høiligen at saadanne Navne anvendes paa nogen Deel af Christi Kirke. (1 Cor. 1, 10-13; 3, 3-7.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Men jeg formaner Eder, Brødre! ved vor Herres Jesu Christi Navn, at I Alle skulle tale det Samme, og at der ikke maa være Splid iblandt Eder, men at I skulle være fast forenede i det samme Sind, og i den samme Mening. Thi af Chloes Huusfolk er mig tilkjendegivet om Eder, mine Brødre! at der ere Trætter iblandt Eder. Jeg mener nemlig, at Enhver af Eder siger: jeg er Pauli, eller: jeg er Apollos, eller: jeg er Kephæ, eller: jeg er Christi. Er Christus deelt? mon Paulus være korsfæstet for Eder? eller ere I døbte til Pauli Navn?"

„I ere endnu kjødelige; thi, da der er Nid, og Kiv, og Tvedragt iblandt Eder, ere I da ikke kjødelige, og omgaaes efter menneskelig Viis? Thi naar Een siger: jeg er Pauli, men en Anden, jeg er Apollos, ere I da ikke kjødelige? Hvo er da Paulus? og hvo er Apollos? uden Tjenere, ved hvilke I bleve Troende, og det eftersom Herren haver givet Enhver. Jeg plantede, Apollos vandede, men Gud gav Væxten. Saa er nu hverken den Noget, som planter, ikke heller den, som vander, men Gud, som giver Væxten."

5. Sp. Ere de Samfund, der bruge saadanne Navne, Grene af Christi Kirke?

Sv. Nei; men Guds Vrede er optændt imod saadanne Samfund, thi de have afveget fra

Guds Orden, eller ere blevne grundlagte efter denne Verdens Viisdom af Mennesker, som ikke have Myndighed fra Gud.

6. Sp. Hvorfor gives saadanne Navne til Menneskesamfund, der bekjende sig at høre til Christi Kirke?

Sv. Fordi Stifterne af disse Samfund ikke ere blevne underviste af Herren og have ikke kjendt hans Villie i Sagen, følgelig ere saadanne Samfund bleve benævnede efter Stifternes Smag, eller af Folket, efter Stifternes Navne, eller efter nogle særdeles Lærdomme eller Omstændigheder, forbundne med Samfundene.

7. Sp. Ere saadanne Samfund forenede og underkastede een Styrelse?

Sv. Nei. De ere splittede ad og stride mod hverandre. I Sandhed nogle ere udsprungne fra andre, f. Ex. den reformerte Methodist Kirke, og den nye Connexion Methodist Kirke udsprang fra den Vesleyanske Methodist Kirke, den Vesleyanske Methodist Kirke udsprang fra den engelske Kirke, og den engelske Kirke er udsprungen fra den romersk-catholske Kirke.

8. Sp. Hvorledes betragter Gud Delinger i og Adskillelser fra Christi Kirke?

Sv. Gud anseer dem som aabenbare Oprørshandlinger imod hans Myndighed. (Judas 16-19.) Fremsiig Skriftstedet.

„Disse ere de, som knurre, som klage over deres Skjebne, som vandre efter deres Lyster; deres Mund taler stolte Ord; de ansee med Beundring Personer for Fordeels Skyld. Men I, Elskelige! kommer de Ord ihu, som forud ere talede af vor Herres Jesu Christi Apostler; thi de sagde Eder, at i den sidste Tid skulde der være Bespottere, som

vandre efter deres Ugudeligheds Lyster. Disse ere de, som adskille sig, dyriske, som ikke have Aanden."

9. Sp. Hvad kaldes saadanne Personer, som adskille sig fra Christi Kirke?

Sv. Apostater, fordi de apostasere eller afvige fra Sandhed og Retfærdighed.

10. Sp. Der er nu en stor Mængde Religionspartier paa Jorden, hvert bekjendende sig at være Christi Kirke; hvilken af dem alle er den sande Kirke?

Sv. Jesu Christi Kirke af Sidste-Dages Hellige.

11. Sp. Hvorfor kaldes den Jesu Christi Kirke af Sidste-Dages Hellige?

Sv. For at adskille den fra Kirken, som existerede i tidligere Dage, da disse ere de sidste Dage, i hvilke vi leve.

12. Sp. Hvorledes blev dette Navn givet til Kirken?

Sv. Formedelst Aabenbaring fra Gud ved hans Tjener Joseph Smith. (Joseph Smiths Levnetsløb, Skand. Stjerne 8. Aarg. Side 141.) Fremsiig dette Sted.

„Sandelig, saa siger Herren til Dig, min Tjener Joseph Smith, jun., og ogsaa til min Tjener Sidney Rigdon, og ogsaa til min Tjener Hyrum Smith, og dine Raadgivere, som ere eller skulle blive beskikkede herefter, og ogsaa til min Tjener Edward Partridge og hans Raadgivere, og ogsaa til mine trofaste Tjenere, som ere af Høiraadet i min Kirke i Zion (thi saaledes skal den benævnes), og til alle Ældster og Medlemmer af min Kirke, som er Jesu Christi Kirke af Sidste-Dages Hellige, som ere adsprete overalt i hele Verden; thi saaledes skal min Kirke kaldes i de sidste Dage, nemlig: **Jesu Christi Kirke af Sidste-Dages Hellige.**

13. Sp. Hvorledes kan Christi Kirke kjendes fra andre religieuse Samfund?

Sv. Paa forskjellige Kjendetegn, blandt hvilke kunne nævnes, dens Præstedømme og Organisation; at den bestyres ved en Prophet, som har direete Aabenbaring fra Gud; at den har den Hellig-Aands Gaver og Velsignelser, og at den giver alle Troende Løfte om samme; dens Reenhed og Overeensstemmelse i Lærdommene; dens Endrægtighed og Eenhed i Aanden; Indsamlingen af dens Medlemmer fra de Ugudelige; at den opfører Templer, indviede til Herren, istedetfor at bygge Kirker og Kapeller, indviede til Mænd og Qvinder; at den bliver forfulgt og ilde omtalt af ethvert andet Samfund og hvert andet Folk under Himmelen; og endelig kan man kjende Christi Kirke ved at adlyde dens Lærdomme og erholde et Vidnesbyrd for sig selv ved Aabenbaring fra Gud.

14. Sp. Er det ethvert Menneskes Rettighed at erholde et Vidnesbyrd for sig selv fra Gud?

Sv. Ja, hvis han oprigtigt ønsker det og søger det med Tro. (Joh. 7, 17; Jaeob 1, 5-7.) Fremsiig disse Skriftsteder.

„Dersom Nogen vil gjøre hans Villie, han skal kjende, om Lærdommen er af Gud, eller jeg taler af mig selv."

Men dersom Nogen af Eder fattes Viisdom, han bede af Gud, som giver Alle gjerne og bebreider ikke, saa skal den gives ham. Men han bede i Troen, Intet tvivlende; thi den, som tvivler, er ligesom en Havsbølge, der røres og drives af Veiret. Ikke tænke det Menneske, at han skal faae Noget af Herren."

15de Capitel.

De ti Bud.

1. Sp. Har Herren nogensinde givet sit Folk en Samling af Love eller Befalinger til deres moralske Veiledning?

Sv. Han gav en Samling af ti Bud til sit Folk i gamle Dage.

2. Sp. Gjorde Herren nogen Indledning til disse ti Bud?

Sv. Ja, idet han erklærede, at han var den Herre Gud. (2 Moseb. 20, 2.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Jeg er Herren din Gud, som udførte Dig af Ægypti Land, af Trælles Huus."

3. Sp. Hvad lærer det første Bud os?

Sv. Ikke at tjene andre Guder end Herren og ikke at tilbede noget Billede, eller Lignelse af nogen Ting. (2 Moseb. 20, 3-6.)

Fremsiig dette Bud.

„Du skal ikke have andre Guder for mig. Du skal ikke gjøre Dig udskaaret Billede eller Lignelse efter det, som er i Himmelen oventil, eller det paa Jorden nedentil, eller det, som er i Vandet, under Jorden. Du skal ikke tilbede dem, og ikke tjene dem; thi jeg Herren din Gud er en nidkjær Gud, som hjemsøger Fædres Misgjerning paa Børn, paa dem i tredie og paa dem i fjerde Led, paa dem, som hade mig, og den, som gjør Miskundhed mod tusinde Led mod dem, som elske mig, og mod dem, som holde mine Bud."

4. Sp. Hvad lærer det andet Bud os?

Sv. Ikke at tage Herrens Navn forfængeligt. (2 Moseb. 20, 7.)

Fremsiig dette Bud.

„Du skal ikke tage Herrens din Guds Navn forfængeligen; thi Herren skal ikke lade den være uskyldig, som tager hans Navn farfængeligen."

5. Sp. Hvad lærer det tredie Bud os?

Sv. At holde Sabbathen hellig. (2 Moseb. 20, 8-11.)

Fremsiig dette Bud.

„Kom Sabbathens Dag ihu, at hellige den. Sex Dage skal Du arbeide og gjøre al din Gjerning. Men den syvende Dag er Sabbath for Herren din Gud; da skal Du ingen Gjerning gjøre, hverken Du eller din Søn eller din Datter, din Svend eller din Pige eller dit Bæst eller din Fremmede, som er i dine Porte. Thi i sex Dage gjorde Herren Himmelen og Jorden, Havet og alt det, som er i dem, og hvilede paa den syvende Dag; derfor velsignede Herren Sabbathsdagen og helligede den."

6. Sp. Hvis Gud befalede, at den syvende Dag i Ugen skulde helligholdes som Sabbath, hvoraf kommer det da, at Folk helligholde Søndagen, som er den første Dag i Ugen?

Sv. Paa den første Dag i Ugen opstod vor Herre Jesus Christus fra de Døde og viste sig for sine Disciple, og til Ære for eller Ihukommelse om hans Opstandelse holde alle bekjendende Christne denne Dag hellig som Sabath, istedetfor den syvende. Men Jøderne, som ikke troe paa Christus, helligholde den syvende Dag eller Løverdagen.

7. Sp. Hvilken Dag helligholde de Sidste-Dages Hellige?

Sv. Den første Dag i Ugen.

8. Sp. Er det overeensstemmende med Guds Villie?

Sv. Ja; Joseph Smith fik Underviisning

af Herren desangaaende. (Pagtens Bog, Side 100, 2. 3; 114, 4.)

Fremsiig disse Steder.

„Og paa det at Du mere fuldkommeligen maa kunne holde Dig ubesmittet af Verden, skal Du gaae til Bedehuset, og offre dine Sacramenter paa min hellige Dag; thi sandelig, denne er en Dag, der er bestikket Eder til Hvile fra Eders Arbeide til at øve Eders Andagt for den Allerhøieste. Ikke desmindre skulle Eders Bønner opsendes i Retfærdighed alle Dage og til alle Tider, men kommer ihu, at paa denne Herrens Dag, skal Du offre dine Gaver og dine Sacramenter til den Allerhøieste, og bekjende dine Synder for dine Brødre og for Herren. Og paa denne Dag skal Du Intet bestille uden at tillave din Føde i Hjertes Enfoldighed."

„Og Zions Indvaanere skulle ogsaa ihukomme Sabbathens Dag, at holde den hellig."

9. Sp. Hvad lærer det fjerde Bud os?

Sv. At ære vore Forældre. (2 Moseb. 20, 12.)

Fremsiig dette Bud.

„Ær din Fader og din Moder, paa det dine Dage kunne forlænges i Landet, som Herren din Gud giver Dig."

10. Sp. Hvad lærer det femte, sjette og syvende Bud os?

Sv. Ikke at slaae ihjel, bedrive Hoer, eller stjæle. (2 Moseb. 20, 13. 14. 15.)

Fremsiig disse tre Bud.

„Du skal ikke ihjelslaae."

„Du skal ikke bedrive Hoer."

„Du skal ikke stjæle."

11. Sp. Hvad lærer det ottende Bud os?

Sv. Ikke at bære falskt Vidnesbyrd. (2 Moseb. 20, 16.)

Fremsiig dette Bud.

„Du skal ikke svare mod din Næste som et falskt Vidne."

12. Sp. Hvad lærer det niende Bud os?

Sv. Ikke at begjere vor Næstes Huus. (2 Moseb. 20, 17.)

Fremsiig dette Bud,

„Du skal ikke begjere din Næstes Huus."

13. Sp. Hvad lærer det tiende Bud os?

Sv. Ikke at begjere Noget, der tilhører en Anden. (2 Moseb. 20, 17.)

Fremsiig dette Bud.

„Du skal ikke begjere din Næstes Hustru eller hans Svend eller hans Pige eller hans Oxe eller hans Asen eller Noget, som hører din Næste til."

14. Sp. I hvormange Hovedbud inddeelte Jesus Christus disse ti?

Sv. I to — at elske Gud, og at elske vor Næste. (Matth. 22, 36-40.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Mester, hvilket er det store Bud i Loven? Men Jesus sagde til ham: Du skal elske Herren din Gud i dit ganske Hjerte, og i din ganske Sjæl, og i dit ganske Sind. Dette er det første og store Bud. Men det andet er ligesom dette: Du skal elske din Næste som Dig selv. Af disse to Bud hænger al Loven og Propheterne."

15. Sp. Naar bleve disse ti Bud givne?

Sv. For omtrent 3,300 Aar siden.

16. Sp. Til hvilket Folk bleve de givne?

Sv. Til Israels Børns tolv Stammer, som nedstammede fra Jacobs tolv Sønner, hvilken Jakob var en Søn af Isaak, der var en Søn af Abraham, de Trofastes Fader.

17. Sp. Hvem var Israels Børns Fører paa denne Tid?

Sv. Moses var deres Fører og Præsident, og tillige en Prophet, Seer og Aabenbarer.

18. Sp. I hvilken Deel af Verden gav Gud disse ti Bud til Israels Børn?

Sv. Paa Sinai Bjerg i Arabien i Asien.

19. Sp. Hvorledes bleve disse Bud aabenbarede?

Sv. Herren kom ned paa Sinai Bjerg og forkyndte Budene for Moses og Israels Børn.

20. Sp. Gav Gud nogle særdeles Beviser paa sin Kraft ved denne Leilighed?

Sv. Ja. Han nedsteg fra Himmelen i Ild og Røg, og der var Torden og Lynild og Jordskjælv, og en Basuns Lyd. (2 Moseb. 19, 16. 18; 20, 18-19.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Og det skete paa den tredie Dag, der det blev Morgen, at der var Torden og Lyn og en tyk Sky paa Bjerget og en saare stærk Basuns Lyd, og det ganske Folk bævede, som var i Leiren. — — — Og Sinai Bjerg røg ganske for Herrens Ansigt, som foer ned over det i Ilden, og der opgik en Røg af det, som Røg af en Ovn, og alt Bjerget bævede saare."

„Og alt Folket saae Tordenen og Lynene, og Basunens Lyd, og Bjerget ryge; ja Folket saae det, og de flyede, og stode langt borte. Og de sagde til Mose: Tal Du med os, og vi ville være lydige; og lad Gud ikke tale med os, at vi ikke døe."

21. Sp. Hvad skete, da Israels Børn sagde, at de ikke ønskede at tale med Herren, men med Moses?

Sv. Herren befalede dem ved Moses, at de skulde gaae ind i deres Pauluner igjen; men Moses skulde vende tilbage til Herren for at mod-

tage yderligere Befalinger, Skikke og Rette. (5 Moseb. 5, 28. 30. 31.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Og Herren sagde til mig: Jeg haver hørt dette Folks Ords Røst, som de haver talet til Dig. — — — Gak, siig til dem: gaaer tilbage til Eders Pauluner. Og Du staa her hos mig, saa vil jeg tale til Dig alt Budet, og Skikkene og Rettene, hvilke Du skal lære dem, at de skulle gjøre derefter i Landet, som jeg giver dem til at eie."

22. Sp. Gav Gud disse ti Bud paa nogen anden Maade, medens Moses var paa Bjerget?

Sv. Gud skrev dem paa to Steentavler og gav Moses dem, for at han kunde lære Folket. (5 Moseb. 5, 22; 9, 10.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Og han skrev dem paa to Steentavler og gav mig dem."

„Og Herren gav mig de to Steentavler, skrevne med Guds Finger; og paa dem var skrevet efter alle de Ord, som Herren talede med Eder paa Bjerget, midt af Ilden paa Forsamlingens Dag."

23. Sp. Hvad gjorde Moses derefter?

Sv. Han gik ned af Bjerget med Steentavlerne og opdagede da, at Israels Børn havde støbt en Guldkalv i hans Fraværelse, hvilken de tilbade, hvorover han blev vred og sønderslog de to Tavler. (5 Moseb. 9, 15-17.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Og jeg vendte mig og gik ned af Bjerget, og Bjerget brændte med Ild; og jeg havde de to Pagtens Tavler i begge mine Hænder. Og jeg saae, og see, I havde syndet imod Herren Eders Gud, I havde gjort Eder en støbt Kalv; I vare snart vigede af den Vei, som Herren havde budet Eder.

Da tog jeg fat paa begge Tavlerne og kastede dem af begge mine Hænder, og jeg sønderbrød dem for Eders Øine."

24. Sp. Bleve andre Tavler tilveiebragte?

Sv. Moses beredte, ifølge Guds Befaling, to andre Tavler, og Gud skrev Budene paa dem ligesom paa de første. (5 Moseb. 10, 1-5.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Paa den samme Tid sagde Herren til mig: Udhug Dig to Steentavler, som de første, og stig op til mig paa Bjerget; og Du skal gjøre Dig en Ark af Træ, saa vil jeg skrive de Ord paa Tavlerne, som vare paa de første Tavler, som Du sønderbrød, og Du skal lægge dem i Arken. Saa gjorde jeg en Ark af Sithim-Træ og udhuggede to Steentavler, som de første; og jeg gik op paa Bjerget og havde de to Tavler i min Haand. Da skrev han paa Tavlerne, som den første Skrift, de ti Ord, som Herren talede til Eder paa Bjerget, midt af Ilden paa Forsamlingens Dag; og Herren gav mig dem. Saa vendte jeg mig og gik ned af Bjerget og lagde Tavlerne i den Ark, som jeg havde gjort; og de vare der, saasom Herren havde befalet mig."

16de Capitel.

Viisdomsordet.

1. Sp. Har Gud givet nogen særdeles Aabenbaring i disse sidste Dage om hvorledes hans Folk kan bevare deres Liv og Helbred?

Sv. Ja. Han gav en Aabenbaring til Joseph Smith angaaende dette.

2. Sp. Hvad kaldes denne Aabenbaring?

Sv. Viisdomsordet.

3. Sp. Naar blev denne Aabenbaring given?

Sv. Den 27de Februar 1833.

4. Sp. Hvor findes dette Viisdomsord?

Sv. I Lærdommens og Pagtens Bog, 81de Stykke.

5. Sp. Af hvilken Aarsag blev dette Viisdomsord givet?

Sv. Paa Grund af de Ugudeliges onde Hensigter.

6. Sp. Hvad lære vi af Indledningen til dette Viisdomsord?

Sv. At det ikke blev givet som Befaling, men for at vise Guds Villie, og tillige at Viisdomsordet er afpasset efter alle de Helliges Forfatning, Unge og Gamle, Mand og Qvinde, uden Forskjel.

Fremsiig Indledningen.

„Et Viisdomsord til Nytte for Menigheden og Overpræsternes Raad, forsamlet i Kirtland, og ligeledes for de Hellige i Zion. Tilsendes med Hilsen — ikke som Befaling eller Tvang, men ved Aabenbaring og Viisdomsord, der fremviser Guds Orden og Villie angaaende alle Helliges timelige Frelse i de sidste Dage. Givet som en Regel med Forjættelse, afpasset efter de Svages og Svagestes Forfatning, blandt alle Hellige, som ere, eller kunne kaldes Hellige."

7. Sp. Hvad lærer den første Paragraph eller det første Vers af dette Viisdomsord os?

Sv. At det ikke er godt at drikke Viin eller stærke Drikke, undtagen i Herrens Nadvere, og da

skal det være hjemmelavet Vindrue-Viin; at det ikke er godt at drikke hede Drikke, eller skraae eller ryge Tobak; at stærke Drikke ere til at vadske Legemet med, og at Tobak er en Urt for udvortes Skade og sygt Qvæg.

Fremsiig denne Paragraph.

„See, sandelig, saa siger Herren til Eder, paa Grund af Ondt og Rænker, som ere og ville være i ondskabsfulde Menneskers Hjerte i de sidste Dage, har jeg advaret Eder og advarer Eder forud ved at give Eder dette Viisdoms Ord ved Aabenbarelse, at saafremt Nogen drikker Viin eller stærk Drik iblandt Eder, see, det er ikke godt, ei heller behageligt for Eders Faders Aasyn; ikkun naar I forsamle Eder for at offre Eders Sacramenter for ham. Og see, dette skulde være Viin, ja reen Viin af Viinstokkens Frugt, af Eders egen Tilberedning. Og atter, stærke Drikke ere ikke for Maven, men til at toe Eders Legemer med. Og atter, Tobakken er ikke for Legemet, eiheller for Maven, og den er ikke til Nytte for Mennesker, men det er en Urt for udvortes Skade og alt sygt Qvæg, og bør bruges med Betænksomhed og Kløgt. Og atter, hede Drikke ere ikke for Legemet eller Maven."

8. Sp. Hvad lærer den anden Paragraph os?

Sv. At Urter og Frugter ere til Føde for Mennesket; at Korn er til Føde for Mennesket, Dyrene og Fuglene; og at Kjød ikke bør spises af Mennesket, undtagen om Vinteren, naar det er koldt, og i Hungersnød.

Fremsiig dennne Paragraph.

„Og atter, sandelig siger jeg Eder, alle sunde Urter har Gud bestikket til Menneskets naturlige Kræfter og Nytte. Hver Urt i sin Tid og hver Frugt i sin Tid, og alle disse skulle bruges med Maade og Taksigelse. Ja ogsaa Kjødet af Dyr

og Himmelens Fugle har jeg, Herren, bestemt for Mennesket at bruge med Taksigelse; desuagtet skulle de nydes sparsomt, og det er mig velbehageligt, at de ikkun skulle bruges i Vinterens Tid, eller naar det er koldt, eller i Hungersnød. Alt Korn er bestemt til Menneskets og Dyrenes Nytte, til at være Livets Stav, ikke alene for Mennesket, men for Dyrene paa Marken og Fuglene under Himmelen og alle vilde Dyr, som løbe eller krybe paa Jorden, og disse har Gud skabt til Brug for Mennesket ikkun i Mangel eller stor Hunger."

9. Sp. Hvad lærer den tredie Paragraph os?

Sv. At alt Korn er godt for Mennesket, men i Særdeleshed er Hvede for Mennesket, Mais for Oxen, Havre for Hesten, Rug for Fjederkræet og alle Markens Dyr, Byg for alle brugelige Dyr og til milde Drikke for Mennesket.

10 Sp. Hvad mere lærer denne Paragraph os?

Sv. At de, som holde dette Viisdomsord og alle Herrens Befalinger, skulle have Helbred i deres Legemer, og stor Viisdom og Kundskab, og skulle være bevarede, naar Dødens Engel skal gaae frem for at ihjelslaae de Ugudelige.

Fremsiig denne Paragraph.

„Alt Korn er godt til Føde for Menne , saavelsom Frugten af Viintræet, og det som bærer Frugt, hvad enten det er i Jorden eller ovenfor Jorden. Ikke desmindre er Hveden til Mennesket, Mais til Oxen, Havre til Hesten, og Rug til Fjederkreaturet og Sviin og alle Markens Dyr, og Byg til alle brugelige Dyr og til milde Drikke, som ogsaa andet Korn. Og alle de Hellige, der ihukomme at holde og gjøre efter disse Ord og vandre i Lydighed efter Befalingerne, skulle annamme Lægedom for deres Navle og Vædske for deres Been, og finde Viisdommens og Kundskabens Skatte, ja,

skjulte Liggendesæ; og de skulle løbe og ikke blive trætte, gaae og ikke blive matte, og jeg, Herren, giver dem denne Forjættelse, at Dødens Engel skal gaae dem forbi, ligesom Israels Børn, og ikke ihjelslaae dem. Amen."

11. Sp. Hvorfor er det ikke godt at drikke Viin eller stærke Drikke?

Sv. Fordi de gjøre Mennesket unaturligt, inflamere hans Mave, fordærve hans Appetit, og sætte hele hans System i Uorden.

12. Sp. Hvorfor ere hede Drikke ikke gode for Mennesket?

Sv. Fordi de slappe Maven og gjøre den svag, ja hele Legemet.

13. Sp. Hvorfor er det ikke godt at ryge eller skraae Tobak?

Sv. Fordi disse Vaner ere meget ureenlige, og Tobak er af en giftig Natur, og Brugen deraf nedværdiger Mennesket.

14. Sp. Hvorfor bør Menneskene spise Kjød om Vinteren og i Hungersnød, og ikke til andre Tider?

Sv. Kjød opheder det menneskelige System, derfor er det ikke godt at spise Kjød om Sommeren; men Gud tillader sit Folk at spise det om Vinteren, og i Hungersnød, fordi alle Dyr døe naturligen, om de end ikke falde for Menneskets Haand.

15. Sp. Da Herren har været saa god at give dette Viisdomsord til Gavn for sit Folk, hvad maa han da tænke om dem, der behandle dette Ord med Ringeagt og Ligegyldighed?

Sv. At de foragte hans Raad eller idetmindste ikke vurdere det som de skulde.

17de Capitel.

Præstedømmet. — Kirkens Organisation.

1. Sp. Hvorledes bestyres Christi Kirke?
Sv. Ved det hellige Præstedømme.
2. Sp. I hvormange Hoveddele er det hellige Præstedømme inddeelt?
Sv. I to — det høiere eller melchisedekske Præstedømme, og det mindre eller aaroniske Præstedømme.
3. Sp. Hvorfor kaldes det høiere Præstedømme det melchisedekske Præstedømme?
Sv. Fordi Melchisedek var en stor Ypperstepræst; og ogsaa for at undgaae den alt for hyppige Brug af Jehovahs Navn, da man pleiede at kalde dette Præstedømme efter hans Søns Orden. (Pagtens Bog, Side 12, 1.)
Fremsiig dette Sted.
„Grunden, hvorfor det første kaldes det melchisedekske Præstedømme, er fordi Melchisedek var en saa stor Ypperste-Præst. Før hans Tid kaldtes det: det hellige Præstedømme efter Guds Søns Orden; men af Agtelse for det høieste Væsens Navn kaldte de, nemlig Kirken i Oldtiden, for at undgaae at gjentage hans Navn for ofte, Præstedømmet efter Melchisedek eller det melchisedekske Præstedømme."
4. Sp. Hvilken Magt og Myndighed tilhører det melchisedekske Præstedømme?
Sv. At indehave Retten til at præsidere, at modtage Aabenbaringer fra Himmelen til Kirkens Veiledning, og at have Nøglerne til alle dens aandelige Velsignelser. (Pagtens Bog, Side 12, 3; 13, 9.)

Fremsiig disse Steder.

„Det melchisedekske Præstedømme har Ret til Præsidentskabet og Magt og Myndighed over alle Embeder i Kirken, i alle Verdens Tidsaldere, til at gjøre Tjeneste i aandelige Ting."

„Det høiere eller Melchisedeks Præstedømmes Magt og Myndighed er, at have Nøglerne til alle de aandelige Velsignelser i Kirken — at have Adgang til Himmeriges Riges Hemmeligheder — at Himlene aabnes for dem — at have Samfund med den Førstefødtes Forsamling og Menighed og nyde Gud Faders og Jesu Christi, den nye Pagts Midlers Samfund og Nærværelse."

5. Sp. Hvilken Magt og Myndighed hører til det aaroniske Præstedømme?

Sv. At have Nøglerne til Engles Betjening, og til at administrere i de udvortes Ordinantser. (Pagtens Bog, Side 14, 10.)

Fremsiig dette Sted.

„Det mindre eller det aaroniske Præstedømmes Magt og Myndighed er, at have Nøglerne til Engles Betjening og at tjene ved ydre Anordninger — Evangeliets Bogstav — og Omvendelsens Daab til Syndsforladelse, i Overeensstemmelse men Pagterne og Befalingerne."

6. Sp. Hvorfor kaldes dette Præstedømme det mindre Præstedømme?

Sv. Fordi det er en Tilføining til det melchisedekske Præstedømme. (Pagtens Bog, Side 13, 8.)

Fremsiig dette Sted.

„Grunden hvorfor det kaldes det mindre Præstedømme er, fordi det er føiet til det større eller melchisedekske Præstedømme, og har Magt til at tjene ved de ydre Anordninger."

7. Sp. Hvorfor kaldes det mindre Præstedømme det aaroniske Præstedømme?

Sv. Det benævnes saaledes, fordi det blev beseglet paa Aaron og hans Sæd for bestandig. (Pagtens Bog, Side 13, 8.)

Fremsiig dette Sted.

„Det andet Præstedømme kaldes Aarons Præstedømme, fordi det blev skjenket Aaron og hans Sæd gjennem alle deres Slægter."

8. Sp. Hvorfor blev dette Præstedømme kaldet det levitiske Præstedømme?

Sv. Fordi Herren valgte den levitiske Stamme af Israels Børn til at gives Aaron og hans Sønner, for at tjene i de ydre Ordinantser i Herrens Huus. (4 Moseb. 3, 5-9.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Og Herren talede til Moses og sagde: Lad Levi Stamme komme nær til, og Du skal stille den for Præsten Aarons Ansigt; og de skulle tjene ham. Og de skulle tage Vare paa hans Varetægt og al Menighedens Varetægt, for Forsamlingens Pauluns Fordeel, at de maae betjene Tabernaklets Tjeneste. Og de skulle tage Vare paa alle Forsamlingens Pauluns Redskaber og paa Israels Børns Varetægt, at de maae betjene Tabernaklets Tjeneste. Og Du skal give Aaron og hans Sønner Leviterne; disse ere ham aldeles givne af Israels Børn."

9. Sp. Hvorfor valgte Herren Leviterne til at tjene for sig?

Sv. Han valgte Leviterne til at tjene for sig, istedetfor de Førstefødte af Israels Børn, thi han havde tidligere udkaaret de Førstefødte af Israels Børn i dette Øiemed. (4 Moseb. 3, 11-13.)

Fremsiig Skriftstedet.

„Og Herren talede til Mose og sagde: Og jeg, see, jeg haver taget Leviterne midt af Israels Børn, for hver Førstefødte, som aabner Moders Liv af Israels Børn; og Leviterne skulle høre mig

til. Thi alt Førstefødte hører mig til; paa den Dag jeg slog alt Førstefødte i Ægypti Land, helligede jeg mig alt Førstefødte i Israel af Mennesker og Dyr; de skulle høre mig til, jeg er Herren."

10. Sp. Hvilke Embeder indbefatter det melchisedekske Præstedømme?

Sv. Apostler, de Halvfjerdsindstyve, Patriarker eller Evangelister, Overpræster og Ældster.

11. Sp. Hvad er en Apostels Pligt?

Sv. At være et særdeles Vidne om Christi Navn, at opbygge, organisere og præsidere over Kirken, og at administrere i alle dens Ordinantser og Velsignelser.

12. Sp. Hvad er en Patriarks Pligt?

Sv. En Patriarks Pligt er at velsigne de Forældreløse i Kirken, og at forudsige dem, hvad der skal hænde dem og deres Slægt. Han har ogsaa Myndighed til at administrere i Kirkens andre Ordinantser. (Pagtens Bog, Side 286, 38.)

Fremsiig dette Sted.

„At være Eders Patriark, til at udøve de beseglende Velsignelser over min Kirke, nemlig den Forjættelsens Hellig-Aand, hvormed I ere beseglede til Forløsningens Dag, at I ikke skulle falde, uagtet Fristelsens Time kommer over Eder."

13. Sp. Hvorfor velsigner Patriarken de Hellige?

Sv. For at de altid kunne erindre de Velsignelser, der ere indenfor deres Omraade, og for at blive tilskyndede til bestandig Tro og Flid i at stræbe efter disse, og saaledes vedblive til Enden, og arve Herrens Forjættelser.

14. Sp. Hvad er een af de Halvfjerdsindstyves Pligt?

Sv. At reise omkring overalt i Verden og prædike Evangeliet og administrere dets Ordinantser

og Velsignelser. (Pagtens Bog, Side 15, 13; 21, 43.)

Fremsiig disse Steder.

„De Halvfjerdsindstyve skulle arbeide i Herrens Navn under de Tolv eller det omvandrende Høiraads Veiledning, idet de opbygge Kirken og ordne alle dens Affairer i alle Nationer — først iblandt Hedningerne og derpaa iblandt Jøderne, eftersom de Tolv ere udsendte med Nøglerne for at aabne Døren ved Forkyndelsen af Jesu Christi Evangelium — først for Hedningerne og derpaa for Jøderne."

„Og disse Halvfjerdsindstyve blive omvandrende Vidner, først for Hedningerne og derefter for Jøderne, hvorimod andre Embedsmænd i Kirken, som hverken høre til de Tolv eller til de Halvfjerdsindstyve ikke have det Hverv at vandre omkring iblandt alle Nationer, men skulle vandre om efter deres Omstændigheder, uagtet de kunne beklæde ligesaa høie og ansvarsfulde Embeder i Kirken."

15. Sp. Hvad er en Overpræsts Pligt?

Sv. At administrere Kirkens Ordinantser og Velsignelser, men hans særlige Pligt er at præsidere. Pagtens Bog, Side 12, 5; 288, 42.)

Fremsiig disse Steder.

„Overpræsterne efter Melchisedeks Præstedømmes Orden have Ret til at forvalte Embederne i deres eget Kald under Præsidentskabets Bestyrelse, og til at gjøre Tjeneste i aandelige Ting, og ligeledes i en Ældstes, Præsts (af den levitiske Orden), Lærers, Diacons og Medlems Embede."

„De skulle blive beskikkede til faste Præsidenter eller Tjenere over forskjellige Staver udenom, og de kunne ogsaa reise, dersom de ville, men snarere ordineres til faste Præsidenter; dette er deres Kalds Embede, siger Herren Eders Gud."

16. Sp. Hvad kaldes alle Embedsmændene i det melchisedekske Præstedømme?

Sv. De kaldes Ældster.

17. Sp. Hvad er en Ældstes Pligt?

Sv. At prædike og døbe; at ordinere Andre til Ældster, og ogsaa til Præster, Lærere og Diaconer; at administrere Herrens Nadvere; at give Haandspaalæggelse for den Hellig-Aands Gave; at velsigne Børn og at lede alle Forsamlinger. (Pagtens Bog, Side 7, 8-9; 10, 19; 13, 6-7.)

Fremsiig disse Steder.

„Det er hans Kald at døbe og ordinere andre Ældster, Præster, Lærere og Diaconer og administrere Brødet og Vinen (Sindbilleder paa Christi Legeme og Blod), og at bekræfte de Døbtes Indlemmelse i Kirken ved Haandspaalæggelse for Daaben med Ild og den Hellig-Aand i Overeensstemmelse med Skrifterne; og at lære, forklare, formane, døbe og vaage over de Hellige, og at stadfæste Menigheden ved Haandspaalæggelse og ved at meddele den Hellig-Aand, og at tage Overopsyn over alle Forsamlinger. De Ældste skulle bestyre Forsamlingerne, saaledes som den Hellig-Aand leder dem, i Overeensstemmelse med Guds Bud og Aabenbaringer."

„De Medlemmer i Christi Kirke, som have Børn, bringe dem frem for Menigheden til de Ældste, som da lægge deres Hænder paa dem i Jesu Christi Navn og velsigne dem i hans Navn."

„En Ældste har Ret til at forrette en Overpræsts Tjeneste, naar han ikke er tilstede. Overpræsten og Ældsten skulle gjøre Tjeneste i det Aandelige, overeensstemmende med Kirkens Pagter og Befalinger, og de have Ret til at forvalte alle disse Embeder i Kirken, naar ingen høiere Autoriteter ere nærværende."

18. Sp. Hvilke Embeder indbefatter det aaroniske Præstedømme?

Sv. Biskopper, Præster, Lærere og Diaconer.

19. Sp. Hvad er en Biskops Pligt?

Sv. At præsidere over alle de mindre Embeder i det aaroniske Præstedømme, at administrere de ydre Ordinantser, at varetage Kirkens timelige Forretninger, og at dømme Overtrædere. (Pagtens Bog, Side 18, 32-33.)

Fremsiig dette Sted.

„En Biskops Embede er at forvalte timelige Ting, — — — ligeledes at være en Dommer i Israel til at udføre Kirkens Sager, til at sidde og dømme Overtrædere efter Vidnesbyrd, der blive ham forelagte, overeensstemmende med Lovene. — — — Saaledes skal han være en Dommer, ja, en almindelig Dommer iblandt Zions Indvaanere eller i en af Zions Staver, eller i hvilkensomhelst Green af Kirken, hvor han bliver udnævnt til dette Embede."

20. Sp. Hvad er en Præsts Pligt?

Sv. At prædike, døbe, administrere Herrens Nadvere og at besøge og formane de Hellige. (Pagtens Bog, Side 8, 10.)

Fremsiig dette Sted.

„Præsternes Pligt er at prædike, lære, forklare, formane og døbe, velsigne og uddele den hellige Nadvere, besøge Medlemmerne i deres Huse og formane dem til at bede i Ord og i Tanker og at opfylde alle deres huuslige Pligter; og han kan ogsaa ordinere Andre til Præster, Lærere og Diaconer. Og han skal have Opsyn over Forsamlingerne, naar der ingen Ældste er tilstede; men naar der er en Ældste tilstede, skal han ikkun prædike, forklare, formane og døbe og besøge Medlemmerne og formane dem til Bøn, osv. I alle disse Embedspligter skal Præ-

sten komme Ældsten til Hjælp, dersom det udkræves."

21. Sp. Hvad er en Lærers og Diacons Pligt?

Sv. En Lærers Pligt er at vaage over og styrke Menigheden og at paasee, at de Hellige leve i Kjærlighed og Enighed og gjøre deres Pligt. En Diacons Pligt er at være Læreren behjælpelig i hans Kald og virke til de Helliges Velsignelse. (Pagtens Bog, Side 8, 11.)

Fremsiig dette Sted.

„Lærernes Pligt er at vaage over Menigheden bestandigen, og være hos den og styrke den, og at paasee, at der ingen Udyd er i Menigheden, ei heller Udestaaelser imellem hverandre, ei heller Løgn, Bagvaskelse eller ond Tale; og see til at Menigheden ofte møder sammen, og at alle Medlemmerne gjøre deres Pligt; og han skal have Opsyn over Forsamlingerne i Ældstens og Præstens Fraværelse, og burde altid hjælpes i alle sine Embedspligter i Menigheden af Diaconerne, om det behøves. Men hverken Lærere eller Diaconer have Myndighed til at døbe, velsigne Nadveren eller lægge Hænder paa; alligevel skulle de advare, forklare, formane og lære og indbyde Alle til at komme til Christum."

22. Sp. Hvorledes bliver Præstedømmet beseglet paa Menneskene?

Sv. Ved Ordination.

23. Sp. Hvorledes bliver Menneskene ordinerede til Præstedømmet?

Sv. De, som have Præstedømmet, ordinere Andre til det, ifølge Guds Gaver og Kaldelse til dem; og de ordineres ved den Hellig-Aands Kraft, formedelst Haandspaalæggelse. (Pagtens Bog, Side 9, 12; Mormons Bog, Moroni 3, 1. Side 555.)

Fremsiig disse Steder.

„Enhver Ældste, Præst, Lærer eller Diacon ordineres efter Guds Kald og Gaver, som ere i ham, og han ordineres ved den Hellig-Aands Kraft, som er i den, der ordinerer ham."

„Maaden, hvorpaa Disciplene, som bleve kaldte Kirkens Ældster, ordinerede Præster og Lærere: Efterat de havde bedet til Faderen i Christi Navn, lagde de deres Hænder paa dem, og sagde: I Jesu Christi Navn ordinerer jeg Dig til at være Præst; eller dersom det var en Lærer: Jeg ordinerer Dig til at være Lærer, til at prædike Omvendelse og Syndernes Forladelse formedelst Jesum Christum, ved Bestandighed i Tro paa hans Navn indtil Enden. Amen. Og paa denne Maade ordinerede de Præster og Lærere, overeensstemmende med Guds Gaver og Kald til Menneskene; og de ordinerede dem ved den Hellig-Aands Kraft, hvilken var i dem."

24. Sp. Kan noget Menneske selv tage sig Præstedømmet?

Sv. Intet Menneske kan have Præstedømmet, uden at han er kaldet af Gud ved En, som indehaver det. (Heb. 5, 4; Pagtens Bog, Side 71, 4.)

Fremsiig disse Skriftsteder.

„Og Ingen tager sig selv denneÆre, men den, som er kaldet af Gud, ligesom og Aaron var."

„Atter siger jeg Eder, at det skal ikke gives Nogen at gaae ud at prædike mit Evangelium, eller at opbygge min Kirke, uden han bliver ordineret af Nogen, der har Myndighed, og det er bekjendt for Kirken, at han har Myndighed og er bleven retmæssigt ordineret af Kirkens Overster."

25. Sp. Hvorfra er Præstedømmet givet fra først af?

Sv. Directe fra Himmelen.

26. Sp. Er der noget stort Hovedprincip forbunden med Ordination?

Sv. Ja. Enhver, som har et Embede i Præstedømmet, kan ordinere Andre til det samme eller til et mindre Embede, men ikke til noget høiere.

27. Sp. Er der noget stort Hovedprincip forbunden med Præstedømmets Forvaltninger?

Sv. Ja. Enhver, der har et Embede i Præstedømmet, kan forvalte i sit eget Embede eller i et mindre Embede, men ikke i noget høiere.

28. Sp. Ere de forskjellige Embeder i Præstedømmet særlig organiserede?

Sv. Ja. De ere organiserede i forskjellige Qvorumer for den kraftige og eendrægtige Udførelse af deres Pligter i Kirken.

29. Sp. Hvilke ere de forskjellige Qvorumer i Kirken?

Sv. Det øverste Præsidentskab, de tolv Apostler, Høiraadet, de Halvfjerdsindstyve, Overpræsterne, Ældsterne, Præsterne, Lærerne og Diaconerne.

30. Sp. Hvad er det øverste Præsidentskab?

Sv. Tre, udvalgte af dem, som have det høiere Præstedømme og Apostelskabet, til at præsidere over hele Kirken og bestyre dens Affairer. Dette Qvorum bestaaer af en Præsident af Over-Præstedømmet, og to Raadgivere. Denne Præsidents Pligt er at præsidere over hele Kirken og at være en Seer, Aabenbarer, Oversætter og Prophet. (Pagtens Bog, Side 14, 11; 21, 42.) Fremsiig disse Steder.

„Af det melchisedekske Præstedømme danne tre præsiderende Overpræster — valgte af Samfundet, bestemte og ordinerede til det Embede, og opholdte ved

Kirkens Tillid, Tro og Bøn — et Qvorum, der præsiderer over Kirken."

„Og atter, Pligten for Præsidenten over det ypperste Præstedømme er, at præsidere over hele Kirken og være liig Moses. See, her er Viisdom; ja at være en Seer, en Aabenbarer, en Oversætter og en Prophet, og have alle de Guds Gaver, som han udøser over Kirkens Hoved."

31. Sp. Hvilke ere Kirkens øverste Præsidentskab?

Sv. Brigham Young, Præsident, Heber C. Kimball og Daniel H. Wells Raadgivere.

32. Sp. Hvem er for Nærværende præsiderende Patriark?

Sv. John Smith.

33. Sp. Hvad ere de tolv Apostler?

Sv. De ere organiserede som et omreisende præsiderende Høiraad med en Præsident til at opbygge Kirken, og ordne dens Affairer i hele Verden, under Bestyrelse af Kirkens øverste Præsidentskab. (Pagtens Bog, Side 14, 11; 15, 12; 16, 17.)

Fremsiig disse Steder.

„De tolv omreisende Raadgivere ere kaldte til at være de tolv Apostler eller særdeles Vidner om Christi Navn i hele Verden, og ere saaledes særskilte fra de andre Embedsmænd i Kirken ved deres Kalds Pligter."

„De Tolv ere et omreisende Høiraad, til at præsidere og administrere i Herrens Navn, under Kirkens Præsidentskabs Veiledning, overeensstemmende med Himmelens Anordning for at opbygge Kirken og ordne alle dens Affairer i alle Nationer, først iblandt Hedningerne og derpaa iblandt Jøderne."

„Det er de Tolvs Pligt i alle store Grene

af Kirken at ordinere Evangelister, som de blive dem betegnede ved Aabenbaring."

34. Sp. Hvem udgjør for Nærværende de tolv Apostlers Qvorum?

Sv. Orson Hyde, Præsident; Orson Pratt, Wilford Woodruff, John Taylor, George A. Smith, Amasa Lyman, Ezra T. Benson, Charles C. Rich, Lorenzo Snow, Erastus Snow, Franklin D. Richards og George Q. Cannon.

35. Sp. Hvorledes vælges Præsidenten for de Tolv?

Sv. Efter Alder.

36. Sp. Hvoraf bestaaer Høiraadet, og hvilke Pligter paahvile det?

Sv. Høiraadet bestaaer af tolv Høipræster, med en Præsident og to Raadgivere, og er oprettet i den Hensigt, at det skulde bilægge vigtige Sager, der maatte opkomme i Kirken. (Pagtens Bog, Side 32, 1.)

Fremsiig dette Sted.

„Høiraadet blev efter Aabenbaring beskikket i den Hensigt, at det skulde bilægge vigtige Sager, der maatte opkomme i Kirken, hvilke ikke kunde bilægges af Kirken eller Biskoppens Raad til Parternes Tilfredshed."

37. Sp. Hvorledes ere de Halvfjerdsindstyve organiserede?

Sv. I Qvorumer med halvfjerdsindstyve Ældste i hvert, af hvis Tal der udvælges syv til at præsidere. Der er nu over halvfjerdsindstyve Qvorumer af de Halvfjerdsindstyve i Kirken. Hvert Qvorum har syv Præsidenter, og den syvende præsiderer over de andre sex. De syv Præsidenter af det første Qvorum af de Halvfjerdsindstyve præsidere over alle Qvorumerne. (Pagtens Bog, Side 21, 43.)

Fremsiig dette Sted.

„Og det er ifølge Synet, som viste de Halvfjerdsindstyves Orden, at de skulle have syv Præsidenter til at præsidere over dem, udvalgte af de Halvfjerdsindstyves Tal. Og den syvende af disse Præsidenter skal præsidere over de sex, og disse syv Præsidenter skulle vælge Halvfjerdsindstyve foruden de første Halvfjerdsindstyve, til hvem de høre, og skulle præsidere over dem, og ligeledes over atter Halvfjerdsindstyve indtil syv Gange Halvfjerdsindstyve, dersom Arbeidet i Viingaarden gjør det nødvendigt."

38. Sp. Hvilke ere for Tiden de syv Præsidenter over det første Qvorum af de Halvfjerdsindstyve?

Sv. Joseph Young, Levi W. Hancock, Henry Herriman, Zera Pulsipher, Albert P. Rockwood, Horace S. Eldredge og Jacob Gates.

39. Sp. Udgjøre Ældsterne, Præsterne, Lærerne og Diaconerne særskilte Qvorumer med deres respective Præsidentskab?

Sv. Ja. Medlemmerne af ethvert Embede udgjøre et særskilt Qvorum, som har en Præsident med to Raadgiver.

40. Sp. Hvad er Præsidentskabet for det aaroniske Præstedømme?

Sv. Bispedømmet. (Pagtens Bog, Side 13, 8.)

Fremsiig dette Sted.

„Bispedømmet er Præsidentskabet for dette Præstedømme, og har sammes Nøgler eller Myndighed."

41. Sp. Hvem har lovlig Ret til dette Embede?

Sv. Ingen, uden han er en virkelig Efterkommer af Aaron. (Pagtens Bog, Side 13, 8; 18, 32; 113, 2.)

Fremsiig disse Steder.

„Ingen har lovlig Ret til dette Embede, til at have Nøglerne til dette Præstedømme, medmindre han er en virkelig Efterkommer af Aaron."

„Thi medmindre han er en virkelig Efterkommer af Aaron kan han ikke have dette Præstedømmes Nøgler."

„Dersom de ere virkelige Efterkommere af Aaron, have de lovmæssig Ret til Bispedømmet, dersom de ere de Førstefødte iblandt Aarons Sønner; thi den Førstefødte har Ret til Præsidentskabet over dette Præstedømme og Nøglerne til eller Myndigheden over samme. Ingen har lovmæssig Ret til dette Embede, til at have Nøglerne til dette Præstedømme, uden han er en virkelig Aarons Efterkommer og Førstefødte."

42. Sp. Af hvem skal en virkelig Efterkommer af Aaron ordineres til Bispedømmet?

Sv. Af Præsidentskabet for det melchisedekske Præstedømme. (Pagtens Bog, Side 114, 2.)

Fremsiig dette Sted.

„Og en virkelig Efterkommer af Aaron bør ogsaa udnævnes af dette Præsidentskab og findes værdig, og salves og ordineres under dette Præsidentskabs Hænder, ellers ere de ikke lovmæssig berettigede til at forvalte deres Præstedømme; men paa Grund af Pagten og deres Rettighed til at nedarve Præstedømmet fra Fader til Søn, kunne de gjøre Fordring paa deres Salvelse, dersom de nogensinde kunne bevise deres Herkomst, eller komme til Kundskab derom ved Aabenbaring fra Herren under ovennævnte Præsidentskabs Hænder."

43. Sp. Naar ingen virkelig Efterkommer af Aaron kan findes, hvorledes udfyldes saa en Bispops Embede?

Sv. En Overpræst af det melchisedekske Præstedømme, som har Myndighed til at forvalte i

det mindre Præstedømme, kan udfylde en Bispops Embede, men han maa ordineres og bestikkes af Præsidentskabet over det melchisedekske Præstedømme. (Pagtens Bog, Side 13, 8.)

Fremsiig dette Sted.

„Men da en Overpræst af Melchisedeks Præstedømme har Myndighed til at forvalte alle de mindre Bestillinger, kan han forvalte en Bispops Embede, naar der ikke kan findes nogen virkelig Efterkommer af Aaron, forudsat at han er kaldet og afsondret og ordineret til denne Magt under det melchisedekske Præstedømmes Præsidentskabs Hænder."

44. Sp. Hvad Forskjel er der paa den Myndighed, som en Bispop af Overpæsternes Qvorum har, og den Myndighed, som en virkelig Efterkommer af Aaron besidder?

Sv. En Bispop af Overpræsternes Qvorum kan handle i en Bispops Embede ved Hjælp af Raadgivere; men en Bispop, som er en virkelig Efterkommer af Aaron, kan handle uafhængigt uden Raadgivere, undtagen i Sag mod en Præsident af Overpræstedømmet efter Melchisedeks Orden. (Pagtens Bog, Side 18, 32; 19, 34.)

Fremsiig disse Steder.

„Ikke desmindre kan en Overpræst efter Melchisedeks Orden sættes til at forvalte de timelige Ting, da han har Kundskab om dem ved Sandhedens Aand, og ligeledes til at være en Dommer i Israel til at udføre Kirkens Sager, til at sidde og dømme Overtrædere efter Vidnesbyrd, der blive ham forelagte, overeensstemmende med Lovene, ved hans Raadgiveres Bistand, hvem han har valgt eller vil vælge iblandt Kirkens Ældster. Dette er en Bispops Pligt, der ikke er en virkelig Efterkommer af Aaron, men som er bleven ordineret til Overpræstedømmet efter Melchisedeks Orden."

„Men en virkelig Efterkommer af Aaron har en lovlig Ret til dette Præstedømmes Præsidium, til dette Embedes Nøgler, til at handle uafhængigt i en Bisps Embede, uden Raadgivere (undtagen i Tilfælde af en Præsident af Overpræstedømmet efter Melchisedeks Orden bliver forhørt), til at sidde som Dommer i Israel."

45. Sp. Hvem præsiderer for Tiden over det aaroniske Præstedømme i Kirken?

Sv. Edward Hunter er nu præsiderende Biskop i Kirken.

18de Capitel.

Tidernes Fyldes Huusholdning.

1. Sp. Hvad forstaaer man ved en Huusholdning i Forbindelse med Guds Gjerning?

Sv. At Himlene aabnes for Menneskene, Beseglingen af det hellige Præstedømme med alle dets Kræfter paa dem, og Christi Kirkes Organisation og Oprettelse paa Jorden, til Frelse for Alle, som ville adlyde Evangeliet.

2. Sp. Ere mange Huusholdninger blevne givne til Menneskene efter Faldet?

Sv. Ja, mangfoldige.

3. Sp. Nævn nogle faa af de fornemste.

Sv. Een blev aabnet ved Adam, som velsignede sit Afkom og forudsagde, hvad der skulde vederfares dem til den sidste Generation; een ved Enoch, som med hele sit Folk blev optagen fra

Jorden uden at see Døden; een ved Noah, som med sin Familie blev frelst i en Ark, da den øvrige Verden druknede; een ved Jareds Broder, da han og hans Venner bleve førte fra Babels Taarn til Amerika; een ved Abraham, da Gud lovede ham og hans Sæd Canaans Land til en evig Arv; een ved Jacob, Stamfaderen til de tolv Israels Stammer; een ved Moses, der førte Israels Børn fra Ægypten til Canaans Land; een ved Lehi, da han og hans Familie gik fra Jerusalem til Amerika; een ved Jesum Christum, da han oprettede sin Kirke i Asien og Amerika, og blev korsfæstet i Jerusalem; og een ved Joseph Smith i disse sidste Dage.

4. Sp. Hvilken er den største Huusholdning?

Sv. Tidernes Fyldes Huusholdning, der aabnedes ved Joseph Smith.

5. Sp. Hvorfor kaldes den Tidernes Fyldes Huusholdning?

Sv. Fordi det er den sidste Huusholdning fra Gud til Menneskene, i hvilken Sandhedens Fylde vil blive aabenbaret til Frelse og Ophøielse for Menneskeslægten.

6. Sp. Naar og hvorledes blev denne Huusholdning paabegyndt?

Sv. Omtrent i Aaret 1820, medens Joseph Smith, som dengang boede i Manchester, Ontario County, New York, bad til Herren om at faae Kundskab om den sande Religion; da aabnede Himlene sig over hans Hoved, og to herlige Personer nedstege til ham, og den Ene, idet han pegede til den Anden, sagde: „Denne er min elskelige Søn, hør ham."

7. Sp. Hvilke vare disse to Personer?

Sv. Gud, Faderen, og hans Søn Jesus Christus.

8. Sp. Hvilken Undervisning fik Joseph Smith ved denne Leilighed?

Sv. Der blev ham sagt, at alle de religieuse Samfund paa Jorden lærte ufuldkomne Lærdomme, og at han ikke skulde lade sig indlemme i noget af dem.

9. Sp. Modtog han yderligere Aabenbaringer fra Gud?

Sv. Ja; om Natten den 21de September 1823 viste Engelen Moroni sig for ham tre Gange og gav ham mange Lærdomme, samt underrettede ham om, at Gud havde en Gjerning for ham at udføre, der vilde bevirke, at hans Navn vilde blive godt og ondt omtalt iblandt alle Folk; og tillige at en Optegnelse, skrevet paa Guldplader, der gav en Beretning om Amerikas Urbeboere, og Guds Handlemaade med dem, var gjemt paa et vist Sted i Jorden, og at der ved Optegnelsen var to Stene i Sølvindfatning, som fordum kaldtes Urim og Thummim, og hvorved Gud aabenbarede Kundskab til sit Folk.

10. Sp. Blev Joseph Smith begunstiget med nogen anden Aabenbaring?

Sv. Da han var paa Marken den næste Dag, viste Engelen sig igjen for ham, og befalede ham at fortælle sit Syn og de Befalinger, han havde faaet, til sin Fader.

11. Sp. Gjorde Joseph Smith dette?

Sv. Ja, og hans Fader sagde ham, at han skulde gjøre som Engelen havde befalet da dette var fra Gud. Joseph gik følgelig til det Sted, hvor Pladerne vare gjemte, og fandt dem i en Steenkiste, tildækket med en anden Steen, og skjult i en Høi kaldet Cumorah. Han løftede Stenen op, saae Pladerne, Urim og Thummin og Brystspannet og gjorde et Forsøg paa at tage dem

ud; men idetsamme viste Engelen sig igjen for ham og sagde ham, at endnu var Tiden ikke kommen, men vilde være om fire Aar. Han blev ogsaa befalet, at hanskulde gaae til Stedet engang om Aaret, indtil den fastsatte Tid kom, og da vilde Engelen møde ham der. Dette gjorde Joseph Smith og fik Underviisning hver Gang.

12. Sp. Hvad skete, da de fire Aar vare omme?

Sv. Den 22de September 1827, overleverede Engelen Pladerne, Urim og Thummim, og Brystspannet i hans Hænder og befalede ham at forvare dem sikkert. Pladerne vare næsten otte Tommer lange og syv brede, og lidt tyndere end almindeligt Blik, og vare sammenheftede med tre Ringe, der gik igjennem det Hele. Alle Pladerne tilsammen vare omtrent sex Tommer tykke, og vare smukt udgraverede paa begge Sider med Hieroglypher i et Sprog kaldet det „forbedrede ægyptiske," ikke dengang kjendt paa Jorden.

13. Sp. Hvad gjorde Joseph Smith med Pladerne?

Sv. Han oversatte dem formedelst Guds Kraft ved Urim og Thummim, og doiede megen Forfølgelse paa denne Tid af religieuse Folk, der sagde at han var en Bedrager.

14. Sp. Saae nogle Andre disse Plader?

Sv. Herren viste ved et himmelsk Sendebud Pladerne til tre Vidner, og Joseph Smith viste dem, ifølge Guds Befaling, til otte Vidner. Oversættelsen blev trykt i Aaret 1830, og blev kaldt Mormons Bog. Disse elleve Vidners Vidnesbyrd bleve ligeledes hostrykte.

Fremsiig disse Vidnesbyrd.

„De tre Vidners Vidnesbyrd. Det være herved vitterligt for alle Slægter, Stammer Tunge-

maal og Folk, til hvilke dette Værk maatte komme, at vi, formedelst Gud Faderens og vor Herres Jesu Christi Naade, have seet de Tavler, som indeholde disse Optegnelser om Nephis Folk, og ligeledes om Lamaniterne, deres Brødre, og ligeledes om Jareds Folk, som kom fra Taarnet, om hvilket der er talet; og vi vide ogsaa, at de ere blevne oversatte ved Guds Gave og Kraft, thi hans Røst har kundgjort os det; og derfor vide vi med Vished, at dette Værk er sandt. Endvidere bevidne vi, at vi have seet de Indgravninger, som ere paa Tavlerne, og at de ere blevne viste os ved Guds Magt, og ikke ved Menneskers. Og see, vi erklære med al Troværdighed, at en Guds Engel kom ned fra Himmelen, og han bragte Tavlerne og lagde dem for vore Øine, saa at vi saae og skuede dem og Indgravningerne paa dem; og vi vide, at det er ved Gud Faderens og vor Herres Jesu Christi Naade, at vi saae dem; og vidne, at disse Ting ere sandfærdige; og det er vidunderligt for vore Øine; desuagtet bød Herrens Røst os, at vi skulde bære Vidnesbyrd derom; hvorfor vi, for at være lydige mod Guds Befaling, vidne om disse Ting. Og vi vide, at dersom vi ere trofaste i Christo, ville vi kunne holde vore Klæder rene for alle Menneskers Blod, og ville for Christi Domstol blive fundne ubesmittede, og boe hos ham evindeligen i Himmelen. Og Ære være Faderen, Sønnen og den Hellig-Aand, hvilke ere een Gud. Amen.
Oliver Cowdery. David Whitmer. Martin Harris."

„Og ligeledes otte Vidners Vidnesbyrd. Det være herved vitterligt for alle Slægter, Stammer, Tungemaal og Folk, til hvilke dette Værk monne komme, at Joseph Smith den Yngre, Oversætteren af dette Værk, har viist os de omtalte Tavler, hvilke have Udseende af Guld; og saamange af Bladene,

som den ovennævnte Smith har oversat, have vi berørt med vore Hænder; og vi saae ogsaa Indgravningerne derpaa, hvilket Altsammen har Udseende af ældgammelt, besynderligt udført Arbeide. Og dette bevidne vi med fornuftige og sindige Ord, at ovennævte Smith har viist os de ovenomtalte Tavler; thi vi have seet og løftet dem og vide med Vished, at samme Smith har dem. Og vi overgive vore Navne til Verden, for at bevidne for Verden, hvad vi have seet; og vi lyve ikke, Gud er vort Vidne.

Christian Whitmer. Jacob Whitmer.
Peter Whitmer den Yngre. John Whitmer.
Hiram Page. Joseph Smith den Ældre.
Hyrum Smith. Samuel H. Smith."

15. Sp. Bleve Indgravningerne paa alle Pladerne oversatte?

Sv. Nei. Nogle af Pladerne vare forseglede og skulde ikke oversættes paa den Tid. Efterat Oversættelsen af de uforseglede Plader var fuldendt, bleve baade de forseglede og uforseglede Plader overleverede til Engelens Varetægt.

16. Sp. Hvormange Folkeslag giver Mormons Bog Beretning om?

Sv. To — Jarediterne, der gik fra Babels Taarn, og to Selskaber, som forlode Jerusalem omtrent for 2400 Aar siden, eller 600 Aar før Christi Fødsel. Historien om alle disse Folk var indgravet paa disse Plader, og blev skjult i Jorden for omtrent 1400 Aar siden. Nord-Amerikas Indianere ere Efterkommere af dem, som udvandrede fra Jerusalem.

17. Sp. Fik Joseph Smith Fuldmagt til at organisere og opbygge Christi Kirke?

Sv. Ja. Den 15de Mai 1829 gik Joseph Smith og Oliver Cowdery ind i Skoven for at bede, og medens de bade, nedsteg et himmelsk

Sendebud, Johannes den Døber, Jesu Forløber, i et klart Lys, og lagde sine Hænder paa deres Hoved, ordinerede dem til det aaroniske Præstedømme og befalede dem at døbe og omordinere hinanden. Dette gjorde de, Joseph Smith døbte Oliver Cowdery, og denne døbte Joseph; derpaa omordinerede Joseph Oliver og denne omordinerede Joseph.

18. Sp. Fik Joseph Smith det melchisedekske Præstedømme?

Sv. Ja, efterat han havde faaet det aaroniske Præstedømme, blev han ordineret til det melchisedekske Præstedømme ved Hænders Paalæggelse af Peter, Jacob og Johannes, Jesu Christi Apostler, hvilke indehavde Nøglerne til dette Præstedømme.

19. Sp. Hvor og naar blev Christi Kirke organiseret af Joseph Smith?

Sv. Den blev organiseret i Fayette, Seneca County, New-York, den 6te April 1830 og bestod af sex Medlemmer.

20. Sp. Voxede Kirken hurtigt?

Sv. Ja, mange Folk troede Evangeliet og indkom i Kirken, og Aandens Gaver nødes af de Hellige. I 1831 blev et Settlement dannet i Lake County, Ohio, og et andet i Jackson County, Missouri. Den 3die August samme Aar blev Stedet til et Tempel indviet i Independence, Jackson County, Missouri, og i 1833 bleve de Hellige drevne fra dette Sted til de omliggende Countier.

21. Sp. Hvorledes gik det de Hellige i disse Countier og i Ohio?

Sv. De bleve meget forfulgte, og tilsidst maatte de forlade Ohio i 1838, og om Vinteren samme Aar og 1839 bleve de af grusomme Pøbelhobe drevne ud af Missouri. De nedsatte sig da ved Missisippi Floden og opbyggede en smuk Stad,

som de kaldte Nauvoo.

22. Sp. Have de Hellige bygget noget Tempel for Herren?

Sv. Ja, to — eet i Kirtland, Ohio, ved hvis Indvielse Guds Magt og Herlighed aabenbaredes paa en mærkværdig Maade; et andet i Nauvoo, hvilket blev indviet i Mai 1846.

23. Sp. Hvilken særdeles Begivenhed fandt Sted i 1844?

Sv. Joseph og Hyrum Smith bleve myrdede i Carthage Arrest den 27de Juni af en bevæbnet Pøbelhob, der havde sværtet deres Ansigter. Men Morderne bleve aldrig bragte for Domstolene.

24. Sp. Blev Joseph Smith nogensinde dømt af Landets Love?

Sv. Nei aldrig, endskjøndt hans Fjender indviklede ham i henved halvtredsindstyve Processer.

25. Sp. Paa hvem hvilede Ansvarligheden og Bestyrelsen af Kirkens Affairer efter Joseph Smiths Død?

Sv. Paa de tolv Apostlers Qvorum, hvis Præsident var Brigham Young.

26. Sp. Meddeelte Joseph Smith alle det hellige Præstedømmes Nøgler og Kræfter til de tolv Apostler før sin Død?

Sv. Ja, enhver Nøgle, der var nødvendig for at frelse Menneskeslægten i Guds celestiale Rige. (The Millennial Star, 10de Aarg. Side 115.) Fremsiig dette Sted.

„Der er ingen Nøgler eller Kræfter, der skulle meddeles denne Kirke, og som ere nødvendige for at lede de Hellige ind ad den celestiale Port, uden jeg har givet Eder dem, viist Eder dem og talt til Eder derom; Riget er oprettet, og I have et fuldkomment Mønster, og I kunne gaae frem og op-

bygge Riget og gaae ind ad den celestiale Port, tagende Eders Følge med Eder."

27. Sp. Hvorlænge forbleve de Hellige i Nauvoo?

Sv. Til Aaret 1846; da bleve de nødte til at forlade dette Sted og gaae ud i Ørkenen for at opsøge et andet Hjem. I Juli 1847 anlagde de et Settlement i Store Saltsø Dal, hvor de den 6te April 1853 lagde Hjørnestenen til et andet Tempel. Der og i de tilstødende Dale have de Hellige indtil nu levet i Lykke og Velvære.

28. Sp. Naar blev Kirken omorganiseret med et øverste Præsidentskab, bestaaende af tre?

Sv. I en General=Conference afholdt i Council Bluffs, Potowatamie County, Iowa, den 24de December 1847.

29. Sp. Er Evangeliet allerede bleven prædiket paa mange Steder?

Sv. Det er bleven prædiket i de fornemste Nationer paa Jorden, og det vil hurtigen udbrede sig og blive forkyndt for enhver Nation, Slægt, Stamme og Folk, saa at alle Jordens Beboere kunne have Leilighed til at omvende sig fra deres Synder, undgaae de Straffedomme, hvilke Gud vil udøse over de Ugudelige, og blive beredte til at modtage vor Herre Jesum Christum, naar han skal aabenbares i Himlene med Ildslue, for at tage Hevn over de Ulydige, belønne de Lydige og regjere i Fred og Retfærdighed paa Jorden, hvilket han vil gjøre i denne Slægt.

30. Sp. Vil Herren udgyde store Straffedomme over de Ugudelige i denne Generation?

Sv. Han vil hjemsøge dem med Krig og Hungersnød, Plage og Pestilentse, indtil de ere aldeles udryddede?

31. Sp. Hvormed skulle de Retfærdige være be=

skjæftigede paa den Tid, de Ugudelige saaledes blive straffede?

Sv. De, som adlyde Evangeliet, skulle indsamles paa Amerikas Fastland og opbygge det nye Jerusalem og andre Stæder, ligeledes mange Templer til Herren, og de ville blive et helligt, lykkeligt, og mægtigt Folk, og skulle kaldes Herrens Zion, og han vil aabenbare sin Kundskab og Magt og Herlighed iblandt dem til Nationernes store Forbauselse.

32. Sp. Hvor skal det nye Jerusalem være?

Sv. I Jackson County, Missouri, hvor et Tempel, hvis Grund blev indviet i 1831, vil blive opført.

33. Sp. Hvorfor skal saamange Templer opføres?

Sv. Fordi de Hellige i disse kunne blive døbte for dem, der ere døde uden Kundskab om Evangeliet, og ville i samme gjennemgaae alle Ordinantser til Salighed og Ophøielse for dem selv og deres afdøde Venner.

34. Sp. Hvilke særegne Omstændigheder ville være forbundne med Jesu Christi anden Komme?

Sv. Efterat Jøderne ere hjemsamlede til Jerusalem og have gjenopbygget det, ville Jordens Nationer sende deres Armeer til Kamp mod Jøderne, beleire Jerusalem og tage Halvparten af Stadens Indvaanere tilfange. Netop paa denne Tid skal den Herre Jesus Christus nedstige fra Himmelen med sine Engle og sætte sine Fødder paa Oliebjerget, der skal revne midtad. Jøderne ville søge Tilflugt i den Dal, som derved bliver dannet, medens Herren ødelægger deres Fjender. Jøderne ville, naar de see, hvem deres store Befrier er, omvende sig fra deres Vantro, og annamme Evangeliet. De Hellige, der ere døde, skulle op=

staae, naar han kommer, de, som ere levende, skulle overføres fra Dødelighed til Udødelighed; Jorden skal blive fornyet, og han vil regjere som Konge over alle Folk i tusinde Aar, medens Satan er bunden; de Retfærdige iblandt Menneskene skulle boe i Fred og Lykke, og Guds Herlighed skal skjule Jorden ligesom Vandene skjule det mægtige Dyb.

35. Sp. Efter de tusinde Fredsaar ere omme, hvad vil da skee?

Sv. Satan vil igjen blive løsladt iblandt Menneskenes Børn, og vil ophidse dem til Krig imod de Hellige; men han og de, som adlyde ham, ville blive overvundne, og faae deres endelige Dom. Himmelen og Jorden skal forsvinde, og en ny Himmel og en ny Jord skal blive dannet, hvorpaa de herliggjorte, udødelige Hellige skulle boe og regjere som Konger og Præster i al Evighed.